

P
O

Varapääluottamusmies
Maarit Hellgren:

PALKKAUKSEN JA TYÖN VAATIVUUDEN ON OLTAVA LINJASSA

TYÖSSÄ

Luottamusmies
on tukenasi
työpaikalla

16

PINNALLA

Hätäpuhelusta
tuli yhteinen
selviytymistaistelu

22

AJASSA

Epävakaat ajat
lisäävät vastakkain-
asettelua

26

2

2023

PARASTA ERIKOISPUHDISTUS- JA VAHINKOSANEERAUSPALVELUA! 24/7 PÄIVYSTYS 0800 155 525

ilmainen asiakaspalvelunumero

VAHINKOPALVELU

**MEIHIN LUOTETAAN,
LUOTA SINÄKIN!
TOTEUTUNUT YLI 150 TOI-
MEKSIANTOJA KALMA- JA
RIKOSPAIKKAKOhteista
VUONNA 2020.**

**KUOLINASUNTOJEN KEMIAALLISET HAJUNPOISTOT,
OTSONOINNIT JA ALIPAINESTUKSET**

**RIKOSPAIKKOJEN PUHDISTUKSET, DESINFIOINNIT
JA HAJUNPOISTOT**

**SIRPALESIIVOUKSET, GRAFFITIEJEN POISTOT,
NOKIPESUT, SAVUVAURIOSIIVOUKSET
JA HAJUNPOISTOT**

**VESIVAHINKOJEN JÄLKEISET KUIVATUKSET
JA DESINFIOINNIT**

**VUOTO- JA PALOKOhteiden SEKÄ KALMA-
ASUNTOJEN JA RIKOSPAIKKOJEN VAHINKO-
TORJUNTATYÖT SEKÄ VAHINKOSANEERAUS**

RIKOSPAIKKOJEN PUHDISTUKSET

**OLEMME SAANEET
KIITOSTA NOPEASTA
VASTEAJASTA, RAPOR-
TOINTIPALVELUSTA SEKÄ
ASiantuntemuksesta
VAHINKOKOhteiden
HOITAMISESSA.**

**PÄIVYSTYS-
PALVELUMME
PALVELEE 24/7.**

**VASTEAIKAMME
PÄÄKAUPUNKI-
SEUDULLA
ON 2h.**

**PÄIVYSTYSPALVELU 24/7
PUH. 0800 155 525**

**asiakaspalvelu@optimasiivous.fi
www.optimasiivous.fi**

Optima palvelut

TOIMIPAIKAT
Helsinki
Harjukatu 4A
00500 Helsinki

Espoo
Lokirinne 1
02320 Espoo

Vantaa
Laurintie 138
01400 Vantaa

Turku
Joukahaisenkat. 6, 7 krs.
20520 Turku

Tampere
Hallituskatu 9
33200 Tampere

Kesän varjot

Se on kesä nyt eli suomalaisten enemmistölle ilmeisen hartaasti odotettu vuodenaika. Kaltaisteni kesäihmisten voi olla vaikea havaita saatikka ymmärtää, että kaikki eivät jaa iloamme lomasta, lämmöstä ja auringosta.

Kesäloma voi ahdistaa monesta syystä. Kesään liittyy suorituspaineita; pitäisi kokea jotain erityistä, vähintäänkin ajaa maa päästä päähän, kuten Popedan kuolemattomassa Kuuma kesä -biisissä luvataan. Näinä aikoina moni joutuu kuitenkin toteamaan, että ei ole varaa. Hintojen nousu ei haittaa kaikkia ainaakaan ratkaisevasti, mutta monelle se voi merkitä, että lasten toiveisiin kesälomamatkasta ei pystykään vastaamaan. Voi olla haasteellista poistaa lasten pettymys ja auttaa heitä kokemaan kesän kauneus myös taloudellisen niukuuden aikana. Eikä välttämättä ole kovin helppoa aikuisellekaan vastata syksyllä työkaaverien yksityiskohtaisiin kysymyksiin siitä, mitä tuli kesällä tehtyä. ”Ei mitään erityistä” on yksi hyvä tapa viettää lomaa, mutta ei silti tarvitse udella, jos työkaaveri ei selvästi ole innokas kertomaan.

Kaiken kallistumista ja rahan puutetta suurevia saatetaan kritisoida jopa muistuttamalla sodasta Ukrainassa: toteutumattomat kesäunelmat ovat pientä sen rinnalla, että ihmisiä kuolee. Tuo sinällään tosi argumentti ei tosin vähennä kenenkään ahdistusta, ehkä pikemminkin päinvastoin.

Toinen kesäloma-ahdistuksen yleinen syy tuntuu olevan yksinäisyys ja siitä kasvava kai-

paus. Voi olla suuri nautinto istua itsekseen pihalla, puistossa tai rannalla kesän ääniä kuunnellen ja väriloistosta nauttien. Mahtavaa vaihtelua työelämän vaatimaan ”sosiaalisuuteen”! Toivottavasti meillä silti riittää ymmärrystä niille, joiden suurin toive olisi tuon kaiken jakaminen toisen ihmisen kanssa.

Oma elämäntilanne voi olla kaukana siitä, mikä julkisuudessa näyttäytyy normilomana. Hyvän kesäloman tunnusmerkkejä ei kuitenkaan määritellä mainoksissa, joissa aina grillataan iloisessa ystäväporukassa tai hyvissä väleissä olevan suvun kanssa, ei matkailulehdissä, joissa löydetään uusia maisemia ja parhaita ravintoloita, eikä somepalstoilla, joissa loikoillaan hiekkarannalla drinkkilasin kanssa.

Kesästä nauttimisessa, siitä puhumisessa ja iloittamisessa ei ole mitään väärää, vaikka kaikki eivät jakaisikaan samaa tunnetta. Mutta kesän huuma on vähän kuin joulun pyhät: hyvä hetki muistaa, että ihmiset ovat erilaisia, eikä kaikkien elämäntilanne ole otollinen lomasta nauttimiselle. Ollaan armollisia muille – ja ihan ensimmäiseksi itsellemme.

SARI WIID

” Oma elämäntilanne voi olla kaukana siitä, mikä julkisuudessa näyttäytyy normilomana.

Marko Nieminen

Kannen kuva: Katja Almgren

POLIISI & OIKEUS
93. vuosikerta

Julkaisija

Suomen Poliisijärjestöjen Liitto SPJL

Toimitus

Asemamiehenkatu 2
00520 Helsinki
viestinta@spjl.fi

Päätoimittaja

viestintäpäällikkö
Sari Wiid
p. 041 730 5957
sari.wiid@spjl.fi

Toimitussihteeri

visuaalisen viestinnän
asiantuntija
Katja Almgren
p. 044 582 0012
katja.almgren@spjl.fi

Osoitteenmuutokset

jäsenrekisterisihteeri
Anne Rakka
p. 050 415 2080
anne.rakka@spjl.fi

Ilmoitukset

Olli-Pekka Duk
p. 050 378 3932
olipekka.duk@gmail.com

Taitto

Kaaripiste Oy

Paino

Grano
p. 029 1800 400

ISSN 1238-5387

(painettu lehti)

ISSN 2670-1596

(lehti verkossa)

Aikakausmedian jäsen

Muistamiset sähköpostilla osoitteeseen:
viestinta@spjl.fi. Muistamisia julkaistaan
enintään kuusi kuukautta tapahtuman jälkeen.

Muu toimituksellinen materiaali sähköpostilla
osoitteeseen: viestinta@spjl.fi. Artikkeliehdotuksissa
suosittelemme olemaan yhteydessä toimitukseen
viimeistään kuukautta ennen kunkin lehden
aineistopäivää.

Toimitus ei vastaa sille ilmoittamatta lähetetystä
materiaalista. Toimitus pidättää oikeuden muuttaa
tekstejä, valikoida ja olla julkaisematta tekstejä.
Materiaalia ei palauteta.

Lehti 3/2023 ilmestyy viikolla 38,
aineistot viimeistään 14.8.

Lehti nro 4/2023 ilmestyy viikolla 50,
aineistot viimeistään 13.11.

Spjl Suomen
Poliisijärjestöjen
Liitto

- 3** Pääkirjoitus – Kesän varjot
- 6** Puheenjohtajalta – Herkällä korvalla
- 8** Lyhyesti
- 10** Varapääluottamusmies Maarit Hellgren alan rekrytointohaasteista: Palkkauksen ja työn vaativuuden on oltava linjassa
- 16** Luottamusmies tukenasi!
- 19** SPJL 100 – Juhlavuotta vietetään ympäri Suomen
- 20** Menikö viesti perille? – Onko yhdistysviestinnästä hyötyä jäsenelle?
- 22** Häätäpuhelusta tuli yhteinen selviytymistaistelu
- 25** Näkökulma – Iskun paikka sovittelulle
- 26** Polarisaatio on tosiasia

- 28** Pykälän pyörteissä
- 30** Erilaiset naapurit
- 32** Sven-Olof Hassel liikenneturvallisuustyön pioneerinä maailmalla
- 36** Vaihdetaan vapaalle – Ihmisiä pelastamassa töissä ja vapaalla
- 41** SPJL100 – Hyppy jäsenen työpäivään 1950-luvulla
- 42** Poliisiyö alkoi kehittyä Suomessa 1800-luvun alussa
- 44** Muistamiset
- 45** Pulmakulma
- 46** Repe
- 46** SPJL:n toimiston yhteystiedot
- 47** Oden oodi – Ylämäki alamäki, yhdessä kulkien

jonne.rinne@spjl.fi
twitter.com/SPJL_PO
facebook.com/SPJL.PO
instagram.com/spjl_po

” Väitän, että inflaation kiihtyessä ja elinkustannusten kasvaessa palkkauksen merkitys ei suinkaan vähene.

Herkällä korvalla

Kevään 2023 eduskuntavaalit on käyty ja Säätytalolla on neuvoteltu hallituksen muodostamisesta ja hallitusohjelmasta. Minulle tarjoutui mahdollisuus käydä sisäisen turvallisuuden jaostossa kertomassa kentän terveisiä Suomen sisäisen turvallisuuden tilasta sekä poliisitoiminnasta ja sen haasteista Euroopassa. On erinomaisen hienoa, että EuroCOPin presidenttiys on huomioitu valtionjohdossa, ja hallitusneuvotteluita käyvät haluavat kuulla liiton näkemyksiä hallitusohjelmaa valmisteltaessa.

Omalta osaltani hallitusohjelmaneuvoitteluihin liittyy varovaista toiveikkautta sisäisen turvallisuuden ja oikeudenhoidon osalta. Samalla on tunnustettava, että Suomen taloudellisen tilanteen vakauttaminen edellyttäne myös merkittäviä säästöjä. Säästökohteiden valinta ja säästöjen toteuttamistapa kuuluvat poliitikkojen tehtäviin. Toivon kuitenkin, ettei arvovalintaa tehdä talouden ja turvallisuuden välillä. Maailmantilanne on varsin poikkeuksellinen, eikä se näytä helpottuvan lyhyellä tai keskipitkällä aikavälillä. Sisäisen turvallisuuden toimijoilla onkin oltava kyky ja resurssit vastata ennakoitua muuttuvan maailman haasteisiin.

Kevät on ollut kiireistä aikaa myös SPJL 100 -kenttäkierroksen vuoksi. On ollut ilo kiertää kenttää ja tavata jäseniämme ja heidän keskuudestaan valitsemiaan edustajia eri puolilla Suomea. Samalla olemme tavanneet myös poliisilaitosten ylintä johtoa ja käyneet varsin suorapuheisia ja rakentavia keskusteluita laitosten tilanteesta ja toiminnasta. Olemme saaneet kuulla sekä työnantajan että työntekijöiden näkemyksiä, jotka lähes poikkeuksetta ovat korostaneet johdon ja henkilöstön edustajien vuorovaikutteisuutta ja hyviä keskusteluyhteyksiä. Tätä olen tervehtinyt ilolla.

Juhapekka Ristolan ja Arto Karnarannan selvitys Arvio poliisin hallintorakenteesta ja kehittämisvaihtoeh-

doista: Takaisin ihmisten pariin valmistui huhtikuussa. Tiedän, että tätä hanketta on seurattu tarkasti poliisitoimissa. Selvityshenkilöiden keskeiset havainnot liittyivät perusriskostutinnan tilaan ja sen tason nostamiseen. Perusriskostutinnan tila on noussut esiin sekä liiton jäsen tutkimuksissa että kuluvan vuoden kenttäkierroksen yhteydessä. Perusviesti liiton suuntaan on ollut se, että riskostutinnasta tulee tehdä entistä houkuttelevampi paikka työskennellä. Ilman riittäviä resursseja henkilöstö kuitenkin hukkuu juttukuorman alle, mistä johtuen riskostutinnan tehtävät eivät houkuttele työntekijöitä.

Havainto on aivan oikea. Samalla isossa kuvassa tulee tunnistaa se, että Poliisiammattikorkeakoulun 400 aloituspaikkaa on saatu täytettyä viimeksi vuonna 2018 ja esimerkiksi viime vuonna koulutukseen hyväksytyjä oli vain 255. Toki koulun pääsykoevaatimuksia on sittemmin uudistettu, mutta kuten SPJL on julkisestikin todennut, tulee palkkauksen, työsuhteen ehtojen ja työolojen olla kunnossa. Tulevaisuudessa kilpailu yhä pienenevien ikäluokkien huomiosta kovenee. Samoin se, että uusia ihmisiä saadaan sekä houkuteltua alalle että pidettyä heidät rivissä. Vaikka palkkauksesta usein todetaan, ettei se ole kaikki kaikessa, väitän, että inflaation kiihtyessä ja elinkustannusten kasvaessa palkkauksen merkitys ei suinkaan vähene.

Kaiken kiireen keskellä lehdet ovat jälleen ilmestyneet puihin ja valon määrä lisääntynyt merkittävästi. Jotta jaksamme kohti uusia haasteita, olemme kaikki ansainneet kauniit kesäpäivät ja toivottavasti vielä edessäpäin siintävän kesäloman. Kiireen keskellä laiminlyö helposti itsensä ja oman hyvinvointinsa. Missään ei kuitenkaan näy merkkejä siitä, että työkuorma tulevaisuudessa olisi vähenevään päin. Siksi kesäloma on oiva ajankohta pysähtyä ja vain nauttia elämästä.

Sitä odotellessa oikein hyvää kesää.

” Ammattiliitot vaikuttavat muun muassa siihen, miten palkansaajien ostovoima kehittyi neuvottelemalla työntekijöiden palkoista. Samoin ne pitävät muutenkin huolta jäsenten eduista antamalla tarvittaessa esimerkiksi oikeudellista apua.

AKAVAN JA SEN JÄSENLIITTOJEN YHTEINEN KANNANOTTO LIITTYEN AY-JÄSENMAKSUJEN VEROVÄHENNYSOIKEUTEEN.

50

**EUROOPAN AMMATILLINEN
YHTEISJÄRJESTÖ (EAY/ETUC) JUHLI
PUOLIVUOSISATAISTA TYÖTÄÄN
PALKANSAAJIEN ETUJEN JA
OIKEUDENMUKAISEN KOHTELUN
PUOLESTA.**

Vuoden 2024 kalenteri vain sitä haluaville

Kiitos kaikille jäsenille, jotka ovat jo tehneet jäsenrekisterissä merkinnän (kyllä/ei) tai muuten ilmoittaneet liittoon siitä, haluavatko he ensi vuonna SPJL:n kalenterin. Vielä on kuitenkin lähes 3 000 jäsentä, jotka eivät ole valintaa tehneet. Nyt alkaa olla kiire, sillä liitto joutuu vahvistamaan ensi vuoden kalenterin painosmäärän jo nyt kesällä.

Vuoden 2024 kalenteria ei postiteta niille jäsenille, jotka eivät ole valintaa tehneet. **Kaikki, jotka eivät ole tehneet valintaa saivat SPJL:ltä sähköpostin asiasta 8.6. Jos et saanut viestiä, valintasi on kunnossa tai jäsentiedoistasi puuttuu sähköpostiosoite.** Jos tiedoistasi puuttuu sähköpostiosoite, et pääse kirjautumaan liiton palveluihin ja jäsenrekisteriin. Ilmoita tällöin sähkö-

postiosoitteesi ja kalenterista tieto kyllä/ei liiton viestintään viestinta@spjl.fi

Eläkkeellä olevat entiset jäsenet voivat jo tuttuun tapaan tilata kalenterin verkkokaupasta, joka aukeaa syksyllä.

Uusia näkökulmia P&O-lehteen

Tämän lehden sivulla 25 aukeaa lehden uusi vakioalusta Näkökulma. Kuten nimikin antaa ymmärtää, kyse ei ole uutisista eikä henkilöjutuista. Paltan kolumni-tyyppisissä kirjoituksissa lähestytään SPJL:n jäsenten työhön ja laajemminkin elämään liittyviä teemoja kiinnostavista tulokulmista. Toki näkökulmat sisältävät myös mielipiteitä, mutta varsinaisesta mielipidepalstasta ei ole kyse. Luvassa on siis mielenkiintoisia ja joskus haastaviakin pohdintoja ajassamme liikkuvista teemoista.

Ensimmäisessä Näkökulma-kirjoituksessa pohditaan sitä, miten yhteiskunta voisi vaikuttaa siihen, että ”Arskä” ei päätyisi lähisuhdeväkivaltaan syöllistyneeksi rikolliseksi.

Vuoden hätäkeskuspäivystäjä arvostaa ihmisten kohtaamista

Vuoden 2023 hätäkeskuspäivystäjäksi 31.5.2023 valittu vuoromestari **Katja Kankare** pitää ihmisten kohtaamista auttamistyön tärkeänä osana, ja osin myös siitä syystä hän hakeutui hätäkeskuspäivystäjän työhön.

Turun hätäkeskuksessa työskentelevä Kankare aloitti hätäkeskuspäivystäjän työt vuonna 2006. Nyt vuoromestarina hän vastaa enää harvoin hätäpuheluihin, mutta hän kohtaa ihmisiä omissa työyhteisössään.

”Minun asiakkaitani ovat tällä hetkellä tämän oman ryhmäni jäsenet, olen täällä heitä varten. Olemme avokonttorissa 12 tunnin työvuoroja, joten vietämme paljonkin aikaa yhdessä. Pysin pitämään huolta, että henkilöstöllä on työvuoroonsaan mahdollisuudet tehdä hyvää ja laadukasta työtä”, Kankare sanoo.

Kankareen valintaan vuoden hätäkeskuspäivystäjäksi vaikutti muun muassa ammatillista osaamista yhteistyöviranomaissektorin näkökulmasta laajentava omaehtoinen kouluttautuminen sekä oman työyhteisön häntä kohtaan osoittama arvostus.

Levin mökkien kevät 2024

Levin mökit (Marakka, Tirakka ja Keskurakka) ajalle 3.2.–27.4.2024 arvotaan 15.9.2023. Laita siis lomatoiveesi suoraan varauskalenteriin (Spjlmokit.fi) viimeistään 14.9.2023. Niitä, jotka ovat saaneet Levin mökin kyseisenä sesonkikautena, koskee neljän vuoden karenssi. Näin varmistamme, että mahdollisimman moni pääsee nauttimaan mökeistä sesonkiviikoilla. Arvonnan tulokset ilmoitetaan sähköpostilla kaikille arvontaan osallistuneille.

Muistathan, että ilmoitamme peruutuksen takia vapautuneista lomajaksoista SPJL mobiilin Ajankohtaista-osiossa ja liiton nettisivujen uutisissa.

Juhlaristeily on lähes loppuunmyyty

SPJL:n 100v-taivalta syksyllä juhlistava jäsenristeily sai suuren suosion ja valittavasti se on jo lähes loppuunmyyty. Ajantasaisen tiedon jäsenristeilyn vapaista paikoista saa ottamalla yhteyttä matkanjärjestäjään, jonka tiedot löytyvät kirjautumisen takaa osoitteesta SPJL.fi/juhlaristeily. Liitto teki kaikkensa saadakseen jäsenten käyttöön suuremman laivan, mutta sellaista ei ollut saatavilla miltään laivayhtiöltä.

Jonkin verran hämmennystä on herättänyt, että Tallinkin sivuilla liiton varaanman Baltic Princess -laivan kapasiteetiksi ilmoitetaan 2800 matkustajaa, mutta niin montaa paikkaa ei liiton risteilylle ole tarjolla. Tämä johtuu siitä, että jäsenristeilylle ei myydä kansipaikkoja, ja haluamme myös varmistaa, että kaikki jäsenristeilylle tulevat pääsevät syömään. Jäsenristeily on myyty niin täyteen kuin se laivan hytti- ja ruokailukapasiteetti huomioon ottaen on mahdollista. Mahdollisia peruutuspaikkoja voi myös tiedustella matkanjärjestäjältä ennen risteilyajankohtaa.

”Olisitko sinä valmis luopumaan näistä? Kahdeksan tunnin työpäivä, viisipäiväinen työviikko, kesäloma, lomarahat, talviloma, sairausajan palkka, ylityökorvaukset, työterveyshuolto, irtisanomissuoja, työttömyysturva, vuorotteluvapaa, perhevapaat ja lapsilisät?”

JUKOn toiminnanjohtaja Mari Keturi kuvaa 31.5. ay-liikkeen merkitystä palkansaajien arjessa.

Järjestäytyminen ja ammattiliitot eivät ole uhka yhteiskunnalle, vaan oikeudenmukaisemman ja turvallisemman työelämän takuu. Näitä kannattaa nyt edistää, kun maailmantilanne on kovin jännitteinen omien kansallisten huolimme lisäksi”

Akavan puheenjohtaja Maria Löfgren, 2.6.2023

Tänään oli meille kaikille aivan erityinen juhla, sillä tutkintotodistuksen sai myös Heidi Foxell. ”Älkää ikinä antako periksi”, sanoi Heidi puheessaan.

Polamk:n twiitti 23.5.2023

Seuraa meitä myös LinkedIn:ssä!
[linkedin.com/company/spjlrj](https://www.linkedin.com/company/spjlrj)

Varapääluottamusmies Maarit Hellgren
alan rekrytointihaasteista:

PALKKAUKSEN JA TYÖ VAATIVUUDEN ON OLTAVA LINJASSA

Syyskuussa 2022 Oikeushallinnon
Henkilökunta OHK ry:n jäsenet pääsivät
äänestämään, kun pääluottamusmies
Alice Utriaiselle haettiin täydennysvaaleissa
uutta varaa. Valituksi tuli 39-vuotias
Maarit Hellgren.

ON

Oikeusministeriön tiloista Eteläesplanadi 10:stä löytyvät oikeudenkäyntiavustajalautakunnan tilat, joissa lautakunnan koordinaattorina toimiva **Maarit Hellgren** työskentelee. Hellgren on vastikään aloittanut myös OM:n hallinnon alan päälautamismies **Alice Utraisen** varana.

Hellgren on uudesta luottamustehtävästään innoissaan.

– Olen pohtinut omaa uraani ja tavallaan etsinyt omaa mielenkiinnon kohdettani, josta syttyä. Kun minut valittiin luottamusmieheksi vuonna 2019, koin löytäneeni etsimäni, Hellgren sanoo ja pitää varapäälautamismiehen pestiä luontevana jatkumona luottamusmiehen tehtävälleen.

Luottamusmiehenä hän on päässyt toteuttamaan itseään kiinnostavia asioita: oikeudenmukaisuutta ja neuvottelutaitoja. Epäkohtien selvittäminen ja niihin ratkaisujen löytäminen on tuntunut palkitsevalta.

– Yhteydenotot ovat liittyneet pitkälti siihen, onko työnantaja toiminut henkilön kohdalla oikein. Olen ollut mukana myös työkykyneuvotteluissa.

Toukokuun lopulla Hellgren sai raapaisun päälautamismiehen tehtävistä, kun Utrainen aloitti Hellgrenin perehdyttämisen.

– Teen parhaimpani ollakseni jäsenten luottamuksen arvoisen. Oikeushoidon ammattilaiset tekevät tärkeää ja arvostettavaa työtä. On kunnia olla tässä tehtävässä.

Palkkauksen hiertäminen aiheuttaa liikehdintää ja kuormitusta

Hellgrenin nykyinen koti löytyy Vantaalta, mutta kotoisin hän on Tuusulasta. Lukion jälkeen Hellgren piti muutaman välivuo-

den ja työskenteli kaupan kassalla, kunnes silmiin osui ilmoitus oikeustradenomin koulutuksesta Laurean ammattikorkeakoulussa. Hellgren haki ja aloitti opinnot vuoden 2005 syksyllä. Opintojen ollessa loppusuoralla hän pääsi työharjoitteluun Vantaan käräjäoikeuteen, joka sijaitsi vielä silloin Kielotiellä Tikkurilassa.

– Opinnäytetyön teko venähti, samoin valmistuminen, kun pääsin harjoittelun jälkeen vakinaiseksi käräjäsihteeriksi työskentelemään summaaristen asioiden pariin. Sieltä siirryin rikosasioiden kirjalliseen menettelyyn ja tämän jälkeen vielä rikos-, riita- ja hakemusasioiden suulliseen menettelyyn.

Hellgren työskenteli Kielotiellä aina vuoden 2013 syyskuun puoleen väliin saakka, kunnes hän aloitti työt vasta-perustetussa oikeudenkäyntiavustajalautakunnassa. Hellgren piti työstään käräjäsihteerinä, mutta koki, ettei tehtävän palkkaus vastannut työn kuormittavuutta ja vaativuutta.

Oikeushallinnon Henkilökunta OHK ry on pitänyt liiton ohella esillä OM:n hallinnon alalla työskentelevän jäsenistön matalaa palkkausta ja vaatinut siihen korotuksia, jotta alalle hakeutuvista valtion palvelukseen tulevista saadaan myös pidettyä kiinni. Silti vaihtuvuus on runsasta, ja vakituinen henkilöstö kuormittuu entisestään perehdyttäessään uusia tulokkaita, jotka vaihtavat herkästi toisaalle paremman palkan perässä.

Hellgren pitää tilannetta hankalana. Hän sanoo ymmärtävänsä sekä vakituista henkilöstöä, joka tekee virastoissa pitkän uran mutta myös nuoria, jotka hakeutuvat toisaalle palkkauksen vuoksi.

– Yllätyin itsekni koulusta työharjoitteluun tullessani kuinka alhainen palkkaus alalla on. Hyvä perehdytys sitouttaa työntekijöitä, mutta iso osa lähtee, jos tutkintovaatimus, palkkaus ja työn vaativuus eivät ole linjassa.

Rekrytoinnin haasteet sekä kohtuuttoman pitkäksi venyneet käsittelyajat olivat esillä myös Valtioneuvoston selonteossa oikeushoidosta. Selonteossa mainitaan, että oikeushoidon toimintaedellytysten turvaamiseksi ja kohtuullisiin oikeushoidon tavoitteisiin pääsemiseksi lisähenkilötyövouosien tarve on yhteensä noin 1 200 vuoteen 2030 mennessä. Tämä edellyttäisi yhteensä keskimäärin 90 miljoonan euron vuosittaista määrärahalisäystä.

” Oikeushoidon ammattilaiset tekevät tärkeää ja arvostettavaa työtä. On kunnia olla tässä tehtävässä.

– Muuttuva työelämä sekä lisääntyvät vaatimukset tiedonhallintaan, tietosuojaan ja tietoturvaan liittyen haastavat viranomaisia. Näihin vaatimuksiin pyritään virastoissa vastaamaan sähköisiä järjestelmiä kehittämällä, mutta valitettavasti kokemukset siitä, että ne aina helpottaisivat ja tukisivat työntekoa, eivät käytännössä ole olleet toivotunlaisia.

Tämä lisää Hellgrenin mukaan painetta ja kiirettä jo muutenkin lisääntyvän työmäärän keskellä samalla, kun työtehtävien haasteellisuus kasvaa.

– Kaikki tämä tulee jatkossakin vaikuttamaan työnteekijöiden vaihtuvuuteen, mikäli palkkaus ei vastaa työn vaativuutta. Toivoisin, että työnantajapuoli heräisi asiaan aidosti.

Oikeudenkäyntiavustajat siirtyvät valvonnan piiriin 2013

Hellgrenin nykyisen työpaikan, oikeudenkäyntiavustajalautakunnan, toiminta käynnistyi, kun vuoden 2013 alusta astui voimaan laki, jonka myötä tietyin poikkeuksin vain asianajaja, julkinen oikeusavustaja tai luvan saanut oikeudenkäyntiavustaja voi toimia avustajana oikeudenkäynnissä.

Oikeudenkäyntiavustajalautakunta myöntää luvat toimia oikeudenkäyntiasiamiehenä ja -avustajana. Luvan saamiseksi hakijan tulee täyttää tietyt vaatimukset ja edellytykset.

– Lupa oikeudenkäyntiasiamiehenä ja -avustajana toimimiseen voidaan myöntää vain oikeustieteen maisterin tutkinnon suorittaneelle, jolla täyttyvät edellytykset myös perehtyneisyyden osalta. Lisäksi henkilön tulee olla rehellinen eikä ilmeisen sopimaton tehtävään.

Oikeudenkäyntiavustajalautakunta päättää myös lupien peruuttamisesta sekä ratkaisee valvontalautakunnan sille esittämistä seuraamusmaksujen määräämisistä sekä luvan peruuttamista koskevista valvonta-asioista.

– Lupa voidaan peruuttaa, jos henkilö sitä itse pyytää. Oikeudenkäyntiavustajalautakunnan on myös viran puolesta peruutettava myöntämänsä lupa, jos luvan saanut oikeudenkäyntiavustaja ei enää täytä luvan myöntämisen edellytyksiä tai hän ei ole suorittanut lautakunnan perimiä maksuja eikä laiminlyöntiä voida pitää vähäisenä.

Luvan peruuttamiseen ilmeisen sopimattomuuden tai epärehellisyyden johdosta ovat Hellgrenin mukaan johta-

neet muun muassa tietyn tyyppiset lainvoimaiset rikostuomiot sekä luvan saaneen oikeudenkäyntiavustajan muu kuin tilapäinen maksukyvyttömyys. Ilmoitus luvan saaneen oikeudenkäyntiavustajan kelpoisuusedellytyksen menettämisestä voi tulla oikeudenkäyntiavustajalautakunnalle esimerkiksi yksityishenkilöltä tai joltain toiselta viranomaiselta, kuten tuomioistuimilta tai ulosottoviranomaisilta.

Lautakunta ylläpitää rekisteriä luvan saaneista oikeudenkäyntiasiamiehistä ja -avustajista. Nimirekisteri on julkisena esillä verkossa, mutta tuomioistuimet ja muut viranomaiset voivat lisäksi tehdä lautakunnalle tietopyyntöjä rekisterin henkilöistä käräjä- ja hovioikeuspiireittäin. Tiedot voidaan luovuttaa, jos luvan saanut on antanut siihen suostumuksensa.

Luvan saaneita oli vuonna 2022 yhteensä 1733. Viime vuonna oikeudenkäyntiavustajalautakuntaan tuli vireille 418 asiaa, joista lupahakemuksia oli 217. Lupia myönnettiin vuoden aikana kaikkiaan 211. Luvan saaneiden oikeudenkäyntiavustajien omia hakemuksia luvan peruuttamiseksi oli 107. Viran puolesta vireille saatettuja luvan peruuttamisia oli yhteensä 14. Niistä neljä liittyi kelpoisuuden menettämiseen ja 10 maksujen laiminlyöntiin.¹

↑ Maarit Hellgren suoritti oikeustradenomin ylempään ammattikorkeakoulututkinnon työn ohessa. Lähiopetuspäivät painottuivat viikonlopuille.

Pieni mutta tehokas

Oikeudenkäyntiavustajalautakunnassa työskentelee Hellgrenin lisäksi vain yksi toinen työntekijä, mikä tekee molempien työnkuvasta hyvin monipuolisen.

– Työnkuvaani kuuluu substanssiasioiden valmistelu- ja jälkitöihin liittyvien tehtävien lisäksi yleis-, talous- ja henkilöstöhallinnon tehtäviä sekä viestintää ja toiminnan kehittämistä. Teen myös hankintoja ja asiakaspalvelua. Lautakunnan jäsenet kokoontuvat kerran kuussa heinäkuuta lukuun ottamatta, ja näihin kokouksiin valmistelemme käsiteltävät asiat. Se, että toimimme hallinnollisesti oikeusministeriön alaisuudessa, mahdollistaa, että meitä voi olla vain kaksi.

Monipuolinen työ on Hellgrenin mieleen. Hän kiittelee myös sitä, että saa tehtävässään paljon vastuuta, työ on itsenäistä ja joustavaa. Joustavuus mahdollistaa lisäksi sen, että luottamusmiehen ja nyt myös varapäälouottamusmiehen tehtäviin on mahdollista löytää aikaa.

Hellgren suoritti työn ohella ylemmän ammattikorkeakoulututkinon, ja opinnäytetyö palveli suoraan lautakuntaa, sillä se piti sisällään asiakirjahallintajärjestelmän kehityssuunnitelman. Hellgren kertoo, että opinnäytetyö toimi pohjana lautakunnan kehittämistyön kustannusarviolle, kun järjestelmää haluttiin kehittää vastaamaan paremmin lautakunnan tarpeita.

Kehittämistä lautakunnassa tehdään jatkuvasti, tällä hetkellä kesken on lautakunnan substanssiasioiden asianhallintajärjestelmä Oikarin sähköisen arkistoinnin kehittämisprojekti.

Työssä jaksamista tukevat etätyö ja vapaa-ajan askareet

Oikeudenkäyntiavustajalautakunta muuttaa vuoden 2024 alusta oikeusministeriön tiloista Unioninkadulle, jonne muuttaa samalla myös muita pienempiä OM:n alaisuudessa toimivia viranomaisia. Viime hallituskaudella esillä ollut oikeushallinnon erityisviranomaisten oma virasto, OEV, ei vielä saanut toivottua rahoitusta, mikä on Hellgrenin mielestä harmi. Se keventäisi myös hänen ja työparin työtaakkaa, kun hallinnollisia asioita saisi siirrettyä omalle kattovirastolle.

← **Maarit Hellgren on OHK ry:n jäsenten varapäälouottamusmies sekä luottamusmies. Lisäksi hän on SPJL:n valtuuston 1. varajäsen ja mukana Helsingin aluetoimikunnassa. Aluetoimikuntatyöskentelyssä Hellgrenin mielestä on parasta informaation vaihto; kokouksissa saa kiinnostavaa tietoa muiden yhdistysten kuulumisista ja pääsee myös välittämään tietoa OHK:sta.**

” Lautakunta ylläpitää rekisteriä luvan saaneista oikeudenkäyntiasiamiehistä ja -avustajista.

Työssä jaksamista tukee oikeudenkäyntiavustajalautakunnassa käytössä oleva etätyömalli, jota Hellgren hyödyntää mahdollisuuksien mukaan.

– Lautakunnan toiminnan ensimmäisinä toimintavuosina etätyöskentely ei ollut mahdollista, mutta se alkoi yleistyä jo muutaman vuoden kuluttua siitä, siis jo ennen koronaa. Nyt teen etätyötä aika paljon. Toimistolla olen 1–2 päivää viikossa, ja etenkin kehittämishankkeissa ja -projekteissa läsnätyöskentely on antoisampaa. Työkavereiden ja muiden ihmisten näkemisestä saa tarmoa ja energiaa.

Etätyökaverina Hellgrenillä on avopuolison kanssa hankittu jackrussellinterrieri Tuuti. Kolmistaan he asuvat 1980-luvun omakotitalossa, jota pariskunta remontoi vapaa-ajallaan.

– Talo on meidän pitkäaikainen projektimme, jota olemme remontoineet nyt seitsemän vuotta ja tullaan remontoimaan varmaan toisetkin seitsemän. Remontointi on meille jo elämäntapa, joka rentouttaa ja vie ajatukset pois töistä. Valmistumiselle ei ole määräpäivää, joten se ei myöskään aiheuta stressiä. Ja kun en remontoi tai rapsuttele Tuutia, käyn juoksulenkeillä. 🟡

Viite: 1) Oikeudenkäyntiavustajalautakunnan vuosikertomus 2022

Oikeudenkäyntiavustajalautakunta

- myöntää luvat oikeudenkäyntiasiamiehenä ja -avustajana toimimiseen
- päättää luvan peruuttamisesta
- ratkaisee valvontalautakunnan sille esittämien seuraamusmaksujen määräämiset ja luvan peruuttamista koskevat valvonta-asiat
- ylläpitää rekisteriä oikeudenkäyntiasiamiehistä ja -avustajista
- lautakunnassa on viisi jäsentä: yksi tuomari hovioikeuksista, yksi tuomari hallinto-oikeuksista tai erityistuomioistuimista, yksi tuomari käräjäoikeuksista, yksi luvan saanut oikeudenkäyntiavustaja sekä yksi oikeustieteellistä tutkimusta ja opetusta edustava jäsen, puheenjohtajana toimii markkinaoikeustuomari **Markus Mattila**
- työntekijöitä on kaksi: esittelijä **Assi Suominen** ja koordinaattori **Maarit Hellgren**

Luottamusmies tukenasi!

Oikeushallinnon Henkilökunta OHK ry:n jäsenten tukena työpaikoilla ovat luottamusmiehet. Luottamusmies neuvottelee edustamiensa henkilöiden puolesta työnantajan kanssa palvelussuhteen eduista, valtion virka- ja työehtosopimuksen soveltamisesta sekä työpaikan kehittämisestä.

TOIMITTANUT

Katja Almgren

SPJL kouluttaa luottamusmiehet tehtävänsä, jotta heillä on edellytykset toimia neuvottelijoina, sopijoina, sovittelijoina ja tiedonvälittäjinä työnantajan ja henkilöstön välillä. Mieltä askarruttavissa asioissa kannattaakin olla aina esisijaisesti yhteydessä omaan luottamusmieheen.

Oikeushallinnon alan luottamusmiehistä työstään kertovat oikeusapusihteeri **Anneli Jäppinen**, perintäsihteeri **Pirjo Annala**, johdon sihteeri **Pia Lehtosaari**, kärjäsihteeri **Pirkko Wolander** ja virastomestari **Sauli Wahlstén**. Ajantasainen luettelo kaikista luottamusmiehistä löytyy osoitteesta Spjl.fi.

Anneli Jäppinen,

Oikeusapu- ja edunvalvontapiiri

Oikeusapusihteeri Anneli Jäppisen ura alkoi oikeusaputoimistossa vuonna 1981, kun hän aloitti työt apulaiskanslistina. Tehtävät ovat vuosien varrella vaihdelleet, mutta pääosin Jäppinen on toiminut työparisihteerinä julkisille oikeusavustajille.

– Heitä onkin ollut melkoinen määrä 42 vuoden työrupeamani aikana! Toimin aiemmin Helsingin oikeusaputoimistossa ja nyt viimeiset 10 vuotta olen ollut Itä-Uudenmaan oikeusaputoimistossa. Syksyllä olen jäämässä eläkkeelle.

Vaikka työpäivät ovat usein kiireisiä, Jäppinen kokee työssä mielenkiintoiseksi ja monipuoliseksi. Asiakkaat ovat oikeusaputoimistossa kaikenikäisiä, oikeudellisia asioita kun hoidaan ”syntymästä kuolemaan”.

Jäppisen luottamusmiesura alkoi jo vuonna 2008, kun hän aloitti Etelä-Suomen oikeusaputoimistojen varsinaisen luottamusmiehen **Riitta Lehtisen** varana tämän innoittamana. Muutama vuosi myöhemmin Jäppisestä tuli varsinainen luottamusmies ja nykyään hän toimii valtakunnallisesti koko oikeusapu- ja edunvalvontatoimistojen luottamusmiehenä yh-

dessä **Arja Kososen** ja **Jussi Halosen** kanssa. Kaikkien heidän yleisvarana toimii **Taina Sjölund**.

Vuonna 2016 tapahtuneen muutoksen myötä Suomeen perustettiin kuusi oikeusapu- ja edunvalvontapiiriä. Käytännössä toiminta piireissä ja toimistoissa on kuitenkin erilaista, ja tämä on tuonut haasteita, jotka heijastuvat luottamusmiehille tuleviin yhteydenottoihin.

– Aikaisemmat yhdistymiset piireihin ja vireillä oleva virastohanke, jossa piirit yhdistettäisiin yhdeksi valtakunnalliseksi virastoksi, aiheuttavat huolta ja kysymyksiä jäsenistössä. Tehtäväkuvia on pyritty yhtenäistämään, mutta toimistot ovat eri kokoisia, jolloin myös tehtävät saattavat vaihdella. Uusi virasto oli tulossa jo syksyllä 2022, mutta hanke lykkäytyi, koska siihen ei saatu rahoitusta. Jatkosta päättää nyt uusi hallitus, saadaanko rahaa vai ei.

Jäppinen kertoo, että työskentely monitoimitiloissa, työn levottomuus, sisäilmaongelmat sekä etätyöskentely työllistävät työsuojeluvaltuutettua, mutta niistä otetaan yhteyttä myös luottamusmiehiin. Jäsenistön huolenaiheita ovat lisäksi esimerkiksi palkkaukseen, kokemusosiin ja henkilökohtaisten palkanosien määräytymisiin liittyvät asiat.

– Onneksi oma esimieheni on suhtautunut positiivisesti luottamusmiestehtäviini ja niiden vaatimaan ajankäyttöni.

Pirjo Annala, Ulosottolaitos

Perintäsihteeri Pirjo Annalalle on kertynyt virkavuosia jo 32 ja vuosiin on mahtunut kolme eri rakenneuudistusta. Viimeisin niistä toteutui joulukuussa 2020, kun nykyinen Ulosottolaitos aloitti toimintansa.

– Muutos oli kaikista kolmesta suurin, sillä ulosoton organisaatio muuttui valtakunnalliseksi. Työntekijät sijoituivat

kaikkialle Suomeen eri ulosottovirastoihin ja niiden yksiköihin työtehtäviensä mukaisesti. Minut siirrettiin yhteisten palvelujen asiakaspalveluyksikköön Oulun toimipisteeseen, Annala kertoo.

Yhteensä 45 asiakaspalveluhenkilöä on jaettu koko maassa kolmeen eri tiimiin, joilla jokaisella on oma esihenkilö. Muita yhteisten palveluiden yksiköitä ovat muun muassa kirjamo, asiakirjahallinta, realisointi sekä tarkastus- ja tukipalvelut, jossa työskentelevät esimerkiksi erikoisperinnän sihteerit.

– Asiakaspalvelussa työskentelemme puolet työpäivästä puhelinpalvelussa ja puolet sähköpostien eli virastopostin parissa. Asiakaspalvelu vaatii asiantuntemusta. Työn vaatimukset ja vastuut ovat lisääntyneet, sillä tarkoitus on auttaa asiakkaita mahdollisimman laajasti niin, ettei puheluita tarvitse välittää aina eteenpäin. Uudistuksen tarkoitus onkin ollut vapauttaa resursseja varsinaiseen perintätööhön.

Annala kertoo, että asiakkaat tiedustelevat esimerkiksi ulosottomenettelystä tai velkasaatavan tai hädän täyttämöönpanosta. Velalliset puolestaan ottavat yhteyttä ja kysyvät asiansa käsittelyn vaiheista, ulosoton helpotuksista, luottotietoaasioista sekä velkojensa määrästä.

Järjestötyön Annala aloitti heti tullessaan virkaan Oulun salon nimismiespiiriin lokakuussa 1991. Luottamusmiehenä hän aloitti vuonna 1993. Hän pitää edunvalvontaa tärkeänä palkansaajien eteen tehtävänä työnä. Tehtävä on antanut vuosien varrella paljon ja tuonut mukanaan myös ystäviä.

Annala toimii Ulosottolaitoksen SPJL:n jäsenten luottamusmiehenä yhdessä **Päivi Riihenmäen** ja **Kirsi Olkkosen** kanssa. Edustettavat työskentelevät ympäri Suomen.

– Käytännössä jäsen ottaa yhteyttä meistä kolmesta siihen, jonka tuntee parhaiten, mutta olen saanut soittoja myös aivan eteläistä Suomea myöten. Yhteydenotot tulevat puhelimitse ja sähköpostitse sekä nykyisin Skypelläkin.

Jäsenten yhteydenotoissa luottamusmiehille kantautuvat uuden organisaation töiden opetteluun liittyvät asiat sekä niihin liittyvä epävarmuus. Annala kertoo, että hän on ollut mukana monissa palaverissa, jotka ovat käsitelleet työkonflikteja sekä työskentelyn opettelua uusissa tiimeissä.

– Ulosotossa on paljon ihan uusia työntekijöitä, joille substanssi on uusi ja opeteltavaa on paljon.

Jäsenet ottavat Annalan mukaan yhteyttä usein myös suoritusarviointi- ja kehityskeskusteluasioissa sekä ves:n tulintaan liittyen. Vanhassa organisaatiossa Annala on ollut myös esihenkilönsä apuna laatimassa sopimuksia työaikajoustoihin.

– Ulosoton luottamusmiehet on otettu hyvin mukaan vaikuttamaan asioihin sekä organisaation kehitystyöhön ja kertomaan henkilöstön kuulumisia ja mielipiteitä. Olen lisäksi mukana yhteisten palvelujen yhteistyöelimessä asiakaspalve-

lutiimin henkilöstön edustajana. Koen tämän roolin erittäin tärkeäksi.

Pia Lehtosaari, Syyttäjälaitos

Johdon sihteerinä työskentelevän Pia Lehtosaaren virkapaikka sijaitsee Itä-Suomen syyttäjälueen Lahden päätoimipisteessä. Hän on ollut töissä valtiolla vuodesta 2010 alkaen ja aloitti varaluottamusmiehenä vuonna 2018. Vuotta myöhemmin hän pääsi luottamusmieheksi.

– Kiinnostuin luottamusmiehen tehtävistä heti työurani alussa, kun huomasin viihtyvän erinomaisesti Syyttäjälaitoksessa ja valtion virassa. Haluan olla aktiivisena mukana kehittämässä omaa ja meidän kaikkien työtä muuttuvan maailman mukana.

Syyttäjälaitoksessa SPJL:n luottamusmiehiä on kaksi: Lehtosaari hoitaa tehtävänsä valtakunnallisesti yhdessä **Minna Keinosen** kanssa. Lehtosaari kokee saaneensa tehtävään apua ja tukea aina, kun on sitä kaivannut. Ja kun kokemusta on karttunut, hän iloitsee, että on puolestaan voinut itse olla avuksi tuoreemmille luottamusmiehille.

Syyttäjälaitos on moniin muihin valtion virastoihin nähden pienikokoinen ja sen henkilöstö koostuu suurimmaksi osaksi lakimiehistä, jotka tuntevat lait ja jotka ovat olleet samalla työnantajalla pitkään. Tämä heijastuu Lehtosaaren mukaan positiiivisesti työyhteisöön ja luottamusmiehen tehtäväkenttään.

– Jäsenten yhteydenotot liittyvät usein neuvojen kysymiseen ja joskus ihan vain yhteiseen ideointiin. Uusien sihteerikollegoiden kanssa puhun aina liittoon kuulumisen monipuolisista eduista.

Lehtosaari saa luottamusmiehen tehtävänsä riittävästi aikaa. Hän on tyytyväinen, että Syyttäjälaitoksessa ymmärretään hyvin koulutuksen ja sitoutumisen arvo.

Pirkko Wolander, käräjäoikeudet

Kun Pirkko Wolander aloitteli työuraansa Kajaanin raastuvanoikeudessa, tietokoneet tekivät vasta tuloaan.

– Ensimmäinen tietokone tuli työskaverini huoneeseen. Muutos oli niin suuri, että hän alkoi itkeä, Wolander kertoo ja jatkaa, että työ vaikutti mielenkiintoiselta ja työyhteisön henki hyvältä, ja ne saivat hänet jäämään valtion palvelukseen.

Sittemmin virkapaikka muuttui Kainuun käräjäoikeudeksi, jossa Wolander on käräjäsihteerinä. Työnkuva muuttui, kun

käräjäsihteerit lähtivät tuomarin ja notaarin kanssa istuntoon. Wolander myöntää jännittäneensä ensimmäisiä rikos-, riita- ja hakemusasioita niin, että joitakin aivan ensimmäisiä istuntoja on edelleen liki mahdotonta unohtaa.

Wolander on toiminut luottamusmiehenä jo 20 vuotta. Hän kiinnostui tehtävästä työkaverinsa ehdotuksesta. Luottamusmiehenä Wolander on päässyt tutustumaan muihin oikeusministeriön hallinnon alan ihmisiin, päässyt koulututtamaan ja olemaan näköalapaikalla tulevissa muutoksissa.

– Parasta tehtävässä on kuitenkin ollut jäsenten auttaminen virkaehtosopimusta ja virkasuhdetta koskeissa asioissa sekä työkykyneuvotteluissa. Joskus pelkkä kuunteleminenkin auttaa, mutta useimmiten jäsen on kaivannut neuvoja, miten hänen asiassaan olisi viisainta edetä.

Wolander pitää tärkeänä luottamusmiesten omaa verkostoa sekä liiton toimiston tukea.

– Kinkkisimpiin juttuihin, joihin ei ole heti valmista vastausta, olen saanut apua pääluottamusmieheltä tai liiton lakimieheltä. Aina voi myös kilauttaa toiselle OHK:n luottamusmiehelle ja kysellä varmistusta omaan tietämykseensä.

Kun käräjäoikeusverkostoa uudistettiin ja osa toimipaikoista lakkautettiin, olivat luottamusmiehetkin lujilla. Wolander kertoo, että moni jäsen oli huolissaan työpaikastaan, asuinpaikastaan, palkastaan sekä tulevista työnkuvista isommissa käräjäoikeuksissa. Muutosten jälkeen käräjäoikeuksien määrä vähennettiin nykyiseen 20:een.

Ajankäyttö luottamusmiehenä on Wolanderin mukaan toisinaan ollut myös haasteellista, kun hän on taiteillut käräjäsihteerin työtehtävien, koulutusten ja muiden tehtävien kanssa samaan aikaan. Wolander on ollut myös OM:n hallinnon alan pääluottamusmiehen varahenkilönä.

Tehtävässä Wolander ei kuitenkaan ole yksin: OHK:n jäseniä käräjäoikeuksissa ympäri maan edustavat lisäksi luottamusmiehet **Terhi Marttila**, **Ritva Hietavalkama** ja **Outi Ahonen**.

Wolander on jäämässä parin vuoden kuluttua eläkkeelle. Hän on kiitollinen vuosista luottamustehtävässä, jossa on saanut olla ja josta on voinut ammentaa tietotaitoa.

– Kiitos ja kumarrus kaikille jäsenille ja luottamusmiehille!

Sauli Wahlstén,

ylimmät tuomioistuimet, hovioikeudet, hallinto-oikeudet, erityistuomioistuimet, oikeusministeriö sekä pienemmät virastot*

Sauli Wahlstén toimii virastomestarina korkeimmassa oikeudessa. Oikeushallinnon alalla hän on työskennellyt vuosina 2010–2011, 2013–2014 ja jälleen 2021

alkaen. Virastomestarin työ on monipuolista. Wahlsténin työtehtäviä ovat muun muassa postin hallinta, turvatarkastukset, kiinteistöön liittyvä ylläpito, erilaiset tarkkailutehtävät ja yhteydenpito sidosryhmiin sekä asiakaspalvelu.

Viime aikoina Wahlsténia ovat työllistäneet lisäksi varautumiseen liittyvät toimet, kun hän on työskennellyt erilaisten uhka-arvioiden parissa.

– Erytisesti viimeisimmät vuodet ovat osoittaneet, että tuomioistuimissa on varauduttava erilaisiin tilanteisiin sekä toimimaan poikkeusoloissa.

Korkeimmassa oikeudessa työskentelee työntekijöitä eri ammattialoilta. Wahlstén pitää kollegoitaan ja työpaikkaansa suurena arvossa.

– Ylimpänä oikeusasteena korkein oikeus tuottaa tärkeää ja laadukasta palvelua, jonka henkilökunta edustaa oman alansa ammattilaisia.

Wahlstén aloitti varaluottamusmiehenä vuoden 2022 alkupuolella ja siirtyi varsinaiseksi luottamusmieheksi vuoden 2023 kesäkuun alusta **Tiina Kallion** jäätyä eläkkeelle. Wahlstén kokee henkilöstön hyvinvoinnin läheiseksi ja pitää luottamustoimea tärkeänä. Hän toimii vastuualueensa SPJL:n luottamusmiehenä yhdessä **Maarit Hellgrenin** kanssa. Hellgreniä sijaistaa varaluottamusmiehenä **Kaisa Mäkelä**.

– Pidän tärkeänä, että olemassa olevia sopimuksia noudatetaan ja mahdollisiin näkemuseroihin löydetään kaikkia tyydyttävä oikeudenmukainen ratkaisu. Tuntuu hienolta, että olen päässyt tähän luottamustehtävään, joka samalla vaatii sitä, että uusia asioita on opittava ja sisäistettävä nopeastikin. Luottamusmiehelle tärkeä ominaisuus on kuitenkin taito kuunnella ja pohtia asioita rauhassa.

Wahlstén toivoo, että jäsenet ottaisivat yhteyttä mahdollisimman matalalla kynnyksellä.

– Ilman jäsenistön aktiivisuutta luottamushenkilöiden on vaikeaa puuttua mieltä hiertäviin asioihin, jos ne jäävät kahvipöytään tai käytäväkeskusteluihin. Tärkeintä on, että tehtyjä sopimuksia noudatetaan, jotta kaikilla olisi työrauha. Jos jäsen ei tiedä, kuka olisi oikea henkilö auttamaan, voi hän olla yhteydessä vaikkapa minuun, autan mielelläni. ☺

* YK:n yhteydessä toimiva Euroopan kriminaalipoliitiikan instituutti, Lapsiasiavaltuutetun toimisto, Tasa-arvovaltuutetun toimisto, Yhdenvertaisuusvaltuutetun toimisto, Tietosuojavaltuutetun toimisto, Tiedusteluvalvontavaltuutetun toimisto, Oikeusrekisterikeskus, Tuomioistuinvirasto, Tuomarinvalintalautakunta, Oikeudenkäyntiavustajanlautakunta, Onnettomuustutkintakeskus, Kuluttajariitalautakunta, Konkurssiasiamiehen toimisto

SPJL 100 – Juhlavuotta vietetään ympäri Suomen

SATAVUOTISEN taipaleensa kunniaksi SPJL:n aluetoimikunnat järjestävät erilaisia alueellisia tapahtumia, joihin ovat tervetulleita kaikki kunkin aluetoimikunnan alueen jäsenyhdistysten henkilöjäsenet sekä alueella työskentelevien valtakunnallisten yhdistysten jäsenet. Lisäksi SPJL:n asiantuntijat kiertävät viirastoja yksi toisensa jälkeen. Keräsimme kuva-antia kevään tapahtumista. 📷

↑ Sisä-Suomen aluetoimikunnan järjestämiä juhlia vietettiin Ikaalisten kylpylässä 28.4. (Kuva: Sami Hätönen)

↑ Itä-Suomeenkin jalkautuivat liiton puheenjohtaja Jonne Rinne, järjestöpäällikkö Mika Nygård sekä poliisihallinnon päaluottamusmies Marko Rikalainen. Kuvassa puheenjohtaja Jonne Rinne vierelläan laitoksen apulaispoliisipäällikkö Kai Markkula.

← Itä-Suomen aluetoimikunnan järjestämään juhlatilaisuuteen 5.5. osallistui myös liiton kunniapuheenjohtaja Yrjö Suhonen (Kuva: HannaK Photo)

← Pohjanmaan poliisilaitoksen poliisipäällikkö Kari Puoltaival poseeraamassa liiton kolmikon kanssa SPJL100-kenttäkierroksella.

→ Oulun aluetoimikunta sai SPJL100-juhliinsa 20.5. kauniin sään, joka kohotti tunnelmaa entisestään.

→ Kuva-antia kenttäkierrokselta Sisä-Suomesta: vasemmalta SPJL:n järjestöpäällikkö Mika Nygård, puheenjohtaja Jonne Rinne, poliisipäällikkö Mikko Masalin, poliisihallinnon päaluottamusmies Marko Rikalainen ja lupahallinnon sektori-johtaja Pasi Back.

↑ Kaakkois-Suomi juhlisti liiton satasia sisävesiristeilyllä Saimaan upeissa maisemissa 20.5.

Menikö viesti perille

– Onko yhdistysviestinnästä hyötyä jäsenelle?

Tämän päivän digitaalisessa maailmassa yhdistyksillä on monia eri kanavia, joiden kautta voidaan viestiä jäsenille. Sähköpostit, tekstiviestit, sosiaalinen media ja verkkosivut ovat vain muutamia esimerkkejä. Yhdistyksille ja niiden jäsenille viestintä on elintärkeä osa yhteisön toimintaa. Jäsenet odottavat tietoa, uutisia ja tapahtumakutsuja yhdistyksiltään, mutta joskus tämä tiedon virta voi tuntua etäiseltä ja vaikeasti tavoitettavalta. Miten viestit tavoittavat jäsenistön?

TEKSTI

Rebecca Kangasmaa

KUVA

AdobeStock

Yhdistysten viestintä on tärkeä osa niiden toimintaa. Se auttaa yhdistystä pysymään yhteydessä jäsenistöön ja tarjoamaan jäsenille tärkeitä tietoja ja uutisia. Hyvin suunniteltu ja toteutettu viestintä voi myös auttaa lisäämään jäsenten sitoutumista ja lisäämään yhdistyksen näkyvyyttä yhteisössä.

– Nykypäivänä vaaditaan viestinnältä aktiivista otetta ja oikea-aikaisuutta. Nykyään osataan ehkä vaatiakin enemmän tietoa siitä, mihin kerätyt jäsenmaksurahat yhdistyksissä käytetään ja miten minä voin jäsenenä siihen vaikuttaa. Avoin viestintä luo muun muassa turvaa siitä, että yhdistysten varallisuutta käytetään asiallisesti, pohtii Lounais-Suomen poliisiyhdistyksen puheenjohtaja **Janne Laine**.

On tärkeää, että yhdistys viestii jäsenilleen selkeällä ja helpposti ymmärrettävällä tavalla. Viestit on räätälöitävä vastaamaan jäsenten tarpeita ja kiinnostuksen kohteita, ja niiden on oltava oikea-aikaisia. Jos yhdistyksen viestintää ei koeta merkitykselliseksi, kotisivuille ei viitsitä kirjautua tai viestintäal-

ustat koetaan liian hankalaksi käyttää, vaikeutuu tiedonkulku yhdistyksen ja jäsenten välillä. Monet yhdistykset kohtaavat saman haasteen: jäsenistön aktiivisen osallistumisen puutteen yhdistyksen viestinnän parissa.

Yhdistysten viestintä ei rajoitu vain sähköposteihin ja kotisivuihin. Nykypäivänä sosiaalinen media tarjoaa uusia mahdollisuuksia jäsenten tavoittamiseen ja yhteisön rakentamiseen. On luonnollista, että jäsenet ovat aktiivisia sosiaalisessa mediassa, esimerkiksi Facebookissa ja Instagramissa. Jokainen yhdistys arvioi viestintää omien tarpeidensa pohjalta. Oman yhdistyksen tapaan viestiä kannattaakin siis tutustua, jotta oikea tieto tavoittaisi oikeat ihmiset.

Laine selvittää Lounais-Suomen tilaa:

– Minulla on tapana laittaa jäsenistölle neljä kertaa vuodessa ajankohtaistietoa yhdistyksen toiminnasta ja siitä, mihin suuntaan yhdistyksen toimintaa viedään ja kehitetään. Kevät- ja syyskokousten jälkeen kirjoitan pöytäkirjan saatteeksi puheenjohtajan/hallituksen kuulumiset. Lisäksi viestin vuoden

mittaa asioista, jotka ovat tavalla tai toisella pinnalla ja jolla voi olla jäsenillemme merkitystä. Viestintä ja sen aktiivisuus on saanut kiitosta.

Jotkin yhdistykset kamppailevat laajojen alueiden ja osastojen kanssa, tällöin viestin saapuminen jäsenille varmistuu hieman järeämmin järjestelmin. Ja jäsenen oma vastuu korostuu.

– Valtakunnallisen yhdistyksen viestinnän vaatimusten vuoksi meillä on alueittain yhdyshenkilöitä, joiden kautta tietoa välitetään. Heidän kauttaan hallitus viestii jäsentiedotteella neljännesvuosittain sekä muutenkin tarvittaessa koko jäsenistölle lähtevillä sähköposteilla. Jäsenelle tulee oma vastuu lukea viestit; kaikkien viestien lukeminen olisi tärkeää, koska niistä saa ajankohtaista tietoa yhdistyksen toiminnasta, Suomen poliisihallinnon henkilöstö SPH ry:n viestintävastaava **Jaana Varila** kertoo.

SPH:n hallituksen tiedotteet tallennetaan myös yhdistyksen verkkosivuille.

– Meille niin sanottu face-to-face -tiedonjako on hankalampaa kuin paikallisesti toimivilla yhdistyksillä, Varila jatkaa.

Vuoropuhelua ja yhteisön rakentamista

Yhdistysten viestinnän kehittämisessä on myös tärkeää ottaa huomioon teknologinen kehitys ja jäsenten sekä yhdistyksen tarpeet ja resurssit.

– Meillä Lounais-Suomessa viestintä tapahtuu pääosin virkasähköpostien kautta lähetetyistä ryhmäviesteistä, koska tavoitettavuus on niiden kautta ylivoimaisesti paras. Yhdistykselle on tulossa uudet kotisivut tiedon jakamista varten, mutta uskon sen palvelevan paremmin lomakotitoimintaa, Laine kertoo.

Jäsenen tiedonsaannin kannalta on siis myös hyvä tietää ja tiedottaa, mistä kaikkein ajankohtaisimmat uutiset löytyvät.

Viestintä ei ole yksisuuntainen prosessi tai pelkästään tiedon jakamista, vaan myös vuoropuhelua ja yhteisön rakentamista. Jäsen voi vaikuttaa oman yhdistyksensä viestintään

antamalla rohkeasti palautetta ja esittämällä toiveita. Keskustelu ja vuorovaikutus jäsenistön kanssa auttavat yhdistystä kehittämään parempaa viestintää ja lisäämään jäsenten tyytyväisyyttä yhdistyksen toimintaan. Kun yhdistys panostaa viestintäänsä ja tekee sen helpoksi ja houkuttelevaksi jäsenille, se luo vahvempaa yhteisöä ja lisää osallistumista.

Jokaisella jäsenellä on oikeus saada tietoa yhdistyksen toiminnasta ja mahdollisuus vaikuttaa siihen. Toisaalta jäsenelle muodostuu velvollisuus seurata yhdistyksen viestintää niillä kanavilla, joilla se tärkeimmät uutisensa jakaa.

– SPH:lla viestintä on tietyllä tapaa kaksiportaista. Puheenjohtaja ja hallitus tiedottavat alueyhteyshenkilöiden kautta valtakunnallisesti tärkeistä asioista. Lisäksi viestintää on myös alueellisesti esimerkiksi paikallisesti järjestettävistä tilaisuuksista tai jos tapahtuu jotain vain tiettyä aluetta koskevaa. Alueellisesti tiedottavat myös luottamusmiehet. SPH:lla on yhdistyksen nettisivuilla tärkeää tietoa, jonka jäsen voi tarvittaessa näppärästi käydä katsomassa, Varila kertoo.

Jäsenten kuuleminen ja heidän tarpeidensa huomioon ottaminen ovat avaimet menestyksekkääseen viestintään. Yhdistykset kannustavat jäseniä antamaan palautetta ja toivomaan asioita, joita he haluavat nähdä yhdistyksen viestinnässä.

– SPH:lla on vähintään kerran vuodessa päivitettävä jäsenopas, joka oli aiemmin tarkoitettu vain uudelle jäsenelle, mutta koska siinä on hallituksen jäsenten, alueyhteyshenkilöiden ja luottamusmiesten yhteystiedot ja muutenkin jäsenille hyödyllistä tietoa, niin nykyään se jaetaan päivittämisen jälkeen koko jäsenistölle ja on saatavissa myös nettisivuilta, Varila kuvaa viestinnän kehitystä.

Tiivis viestintä yhdistyksen ja jäsenten välillä auttaa rakentamaan jäsentensä näköisen yhdistyksen. Yhdistykset ovatkin usein valmiita kuuntelemaan ja kehittämään viestintästrategioita, jotta jäsenet voivat tuntea olevansa osa elinvoimaista ja tavoitettavaa yhteisöä.

Jäsen, pidäthän siis viestilinjat auki. 🟡

→ Sirpa Moilanen on tehnyt 20-vuotisen uran hätäkeskusalalla.

Hätäpuhelusta tuli yhteinen selviytymistaistelu

Hätäkeskuspäivystäjältä vaaditaan teknisen tietotaidon lisäksi monia muitakin ominaisuuksia, kuten hyviä vuorovaikutustaitoja. Kun hätäpuhelu kestää poikkeuksellisen pitkään ja puhelun toisessa päässä ihminen taistelee hengestään, saattaa tehtävästä tulla yhteinen selviytymistaistelu. Näin kävi Oulun hätäkeskuksen ylipäivystäjä Sirpa Moilaselle.

TEKSTI

Katja Almgren

KUVA

Tuuli Nikki

Eräänä tammikuisena päivänä vuonna 2022 Oulun hätäkeskuksen ylipäivystäjä **Sirpa Moilanen** oli tehnyt 12-tuntisesta vuorostaan jo yli puolet, kun hän otti vastaan seuraavan tehtäväpuhelun. Oli iltapäivä ja puhelimen päässä oli mies, joka oli lähtenyt hiihtolenkille metsämaastoon ja pudonnut avantoon. Mies oli yrittänyt nousta hyisestä vedestä omin voimin siinä onnistumatta. Kastunut puhelin toimi kuitenkin vielä ja hän sai soitettua hätänumeroon.

Lähimpään taajamaan oli matkaa 15 kilometriä, ulkona oli pakkasta viitisen astetta ja veden lämpötila neljä astetta. Paikannus antoi hiihtäjän sijainniksi alueen, josta löytyi tuntomerkkien mukainen auto, jonka mies oli jättänyt hiihtolenkille lähtiessään. Hiihtäjän antamien tietojen mukaan sijainti ei kuitenkaan täsmännyt.

– Paikannus ei antanut täsmällistä paikkatietoa. Epäonneksi lähellä oli myös tuntomerkkejä vastannut auto ja samankaltaista maastoa. Työkaverini on kotoisin naapuripitäjästä, ja hänen avullaan sain paikannettua miehen todellisen sijainnin. Muistan, kuinka nousin seisomaan salissa ja huusin vuoromestarille, että se ei ole se paikka! Vuoromestari, joka oli koko ajan yhteydessä pelastustoimeen, välitti tiedon eteenpäin.

Kun puhelua oli kestänyt vajaa puolisen tuntia, hiihtäjä sanoi Sirpalle, ettei jaksa enää, on liian kylmä. Siinä vaiheessa puhelu läpäisi Sirpan virkaminän.

– Kun mies puhui, minulle tuli tunne, että yhdessä emme luovuta, tämä ihminen selviää kyllä, muuta vaihtoehtoa ei ole. Aloin antamaan yksinkertaisia ohjeita, kuten ”jumpataan

toista jalkaa, puristele toista kättä”, jotta saimme lämpöä hänen kehoonsa.

Poikkeuksellisen pitkä hätäpuhelu

Hätäpuhelu kesti kaikkiaan 57 minuuttia. Pelastustoimi löysi miehen auton ja suuntasi maastossa lumisessa hangessa puolen kilometrin matkan kohti pelastettavaa. Kun pelastajat olivat lähellä, Sirpa pyysi miestä huutamaan apua kaksi kertaa. Sitten lepo, hengitys syvään ja jälleen kaksi huutoa.

– Olin miehen ”rinnalla” niin pitkään, kunnes kuulin pelastajien sanovan hänelle ”Hyvä, nyt nostetaan sinut ylös ja pääset lämpimään.” Sen jälkeen minulle tuli ihan tyhjä tunne, ja vuoromestari saatteli minut salista defusing-keskusteluun. Ja itkuhan siinä tuli.

– Keskustelun jälkeen vuoromestari onnitteli koko salihenkilöstöä ja viranomaisyhteistyötä. Hän jakoi onnistumisen ilon koko tiimin kanssa. Tällainen pitkäkestoinen tehtävä vaatii paljon tehtäväseurannalta, vuoromestarilta, kentältä, salin väeltä – kaikki tekevät sen, mikä tehtävissä on.

Hätäpuhelu oli Sirpan 20-vuotisen virkauran pisin ja rankin. Se on myös hätäpuheluiden mittakaavassa poikkeuksellisen pitkä. Jos puhelu olisi syystä tai toisesta katkennut kesken kaiken, ei paikannusta ja pelastustehtävää olisi Sirpan mukaan onnistuttu viemään loppuun saakka.

– Keikka oli rankka, mutta lopputulos ihana.

Tunnustus koko hätäkeskustoiminnalle

Sirpan työajasta hieman yli puolet koostuu hätälinjalla olost. Lisäksi hän tuuraa vuoromestaria ja hoitaa laadunvalvontaa, työskentelee tehtäväseurannassa, vetää defusing-keskusteluja ja toimii hätäkeskuksensa SPJL:n luottamusmiehenä.

Keväällä 2023 Sirpa oli vuoromestarina, kun hätäkeskuksen päällikkö **Jukka Alenius** soitti ja sanoi, että Sirpan tulisi soittaa Hätäkeskuslaitoksen johtajalle tilassa, jossa on rauhahallista.

– Ensimmäinen ajatukseni oli, että olen tehnyt jotain todella huonosti. Mutta puhelun aikana selvisikin, että **Taito Vainio** halusi henkilökohtaisesti ilmoittaa ja onnitella Euroopan hätänumerojärjestö EENA:n palkinnosta, joka minulle myönnettiin työstäni hiihtäjän auttamiseksi. Puhelusta tuli kiva ja arvostettu olo.

Palkinto jaettiin 19.4. Ljubljana, Sloveniassa, jonne Sirpa matkusti paikan päälle.

– Oma roolini oli pitää toivoa selviytymisestä yllä, auttaa kaikin keinoin taistelussa aikaa ja hypotermia vastaan ja ohjata viranomaiset mahdollisimman nopeasti paikalle. Muut viranomaiset ylittivät puolestaan omia ääriarvojaan juoksemalla hoitotarvikkeiden kanssa puolen kilometrin matkan lu-

misessa maastossa. He taistelivat kanssani yhdessä pelastaakseen ihmishengen – ja me kaikki onnistuimme siinä, totesi Sirpa vastaanottaessaan EENA:n myöntämää palkintoa.

Tilaisuudessa luovutettiin yhteensä 10 tunnustusta. Useimmat tunnustuksen saajat noutivat palkintonsa yksin, mutta Sirpa halusi ottaa lavalle mukaan myös Jukka Aleniuksen, Taito Vainion sekä Hätäkeskuspalvelujen johtaja **Marko Niemisen** korostaakseen sitä, ettei ollut pelastusoperaatioissa yksin.

– Hätäkeskuslalla teemme pitkiä työvuoroja ja olemme vuoron aikana täysin suljettuina tilaan, johon kantautuu ulkomaailman tilanne vain puheluiden kautta, jos vuoromestariilla käytössä olevia kameroita ei lasketa. Se tekee työyhteisöstämme tiiviin ja rakentaa me-henkeä. Palkinnon olisi voinut saada päivystäjistä kuka tahansa ja se on sellainen yhteishengen luoja, tunnustus, joka saatiin yhdessä.

EENA-tunnustukset ovat arvostettuja hätäkeskuslalla. Suomeen palkinto on jaettu vuosien varrella kaikkiaan neljä kertaa.

Työ haastaa hätäkeskuspäivystäjiä aiempaa enemmän

Kun Sirpaa pyytää miettimään uraansa taakse päin, hän sanoo ykskantaan, että työ hätäkeskuksessa on juuri sitä, mitä hän haluaakin tehdä – se sopii sosiaaliselle ja auttamishaluiselle luonteelle, joka pitää nopeatempoisesta työstä.

– Opiskelin nuorempana lääketyöntekijäksi ja markkinointisihteeriksi, lisäksi kävin iltalukion töiden ohessa. Kun päätin vaihtaa alaa, hain hätäkeskuspäivystäjäksi ja Lapin yliopistoon. Pääsin molempiin, mutta valitsin hätäkeskustyön, ja koen olevani täysin omalla alalla.

Työ on muuttunut 20 vuodessa paljon; alkuun kunnallinen ala on nyt valtakunnallinen. Mukaan ovat tulleet poliisitehtävät ja sosiaalipuoli, työkalut ja järjestelmät ovat muuttuneet.

Valitettavasti myös pilapuheluiden määrä on kasvanut. Se kuormittaa Sirpan mukaan hätäkeskuspäivystäjiä, mutta lisäksi ihmiset myös soittavat aiempaa herkemmin hätänumeroon.

– Ennen selvittiin itse tai luotettiin naapuriapuun, mutta nykyään käännytään herkästi viranomaisten puoleen. Työ on nykyisin paljon hektisempää, ja salihenkilöstön henkisestä työhyvinvoinnista ja työssä jaksamisesta puhutaan paljon.

EENA-palkinnon julkistamisen jälkeen Sirpa sai yhteydenoton sosiaalisen median kautta; avantoon tippunut mies otti yhteyttä ja kertoi elävänsä täyttä elämää. Hän halusi sanoa Sirpalle ”kiitos, että pelastit henkeni”.

– Pari päivää sen jälkeen puhuimme vielä puhelimesta. Se oli varmasti meille molemmille rauhaa antava kokemus. 🟡

Käytä aikasi asioihin, joista todella nautit

Eläkeasioita ei tarvitse päivystää 24/7. Tilaa ilmoitukset Omat eläketietosi -verkkopalvelussa, niin saat viestin sähköpostina ja/tai tekstarina aina, kun Kevalla on sinulle uusi viesti tai asiakirja. Vapauta aikaa elämiseen – me huolehdimme puolestasi.

PS. Kaikki eläketietosi ovat aina tietoturvasest tallella Omat eläketietosi -palvelussa, joten tee luontoteko ja tilaa samalla paperiton palvelu.

Tilaa sähköiset ilmoitukset eläkeasioistasi nyt – osallistut kolmen iPhoneen arvontaan:
www.keva.fi/elaketietosi

JULKISEN ALAN TYÖELÄKEOSAAJA

Työskenteletkö julkisella alalla?

Keva on sinun työeläkevakuuttajasi. Omat eläketietosi -verkkopalvelussamme voit tarkistaa eläkekertymäsi, arvioida tulevan eläkkeesi määrää laskureilla ja hakea eläkettä helposti.

Iskun paikka sovittelulle

Lähisuhdeväkivallan sovittelu on taas kerran noussut keskusteluun – se on hyvä.

Väkivalta on aina väärin ja on tärkeää, että rikosvastuu toteutuu väkivaltaan syyllistyneen osalta. Rikosvastuun lisäksi pitää huolehtia rikoksen uhrin asemasta ja oikeuksista – semminkin jos kyseessä on haavoittuvassa asemassa oleva henkilö. Kun joku lyö ja jotain lyödään, moni näkee ratkaisuksi sen, että lyöjä laitetaan linnaan ja lyödyille tarjotaan apua, tukea, lohtua, ymmärrystä ja korvauksia, kuten kuuluukin. Yksilötasolla tämä voi toimia, vaan miten mahtaa olla koko yhteiskunnan tasolla?

Kun juopporemmissä lyödään, niin se tuppaa olemaan vähän kaikkien vika. Kun lähisuhteessa lyödään, niin se on lyöjän vika, mikä on tietysti totta, mutta voidaan kysyä, mikä on lähisuhde. Onko juopporemmin Arska ja hänen paras kaverinsa Arska lähisuhteessa? Onko juopporemmin Arskalla oikeuksia, kun hän on ollut koko ikänsä haavoittuvassa asemassa? Asema- taan huolimatta Arskaa kutsutaan kuitenkin uhrin sijaan juopoksi ja puliukoksi sekä linnankundiksi – oma vika – sanotaan halveksien.

Naisiin kohdistuva väkivalta on Suomessa vakava ongelma, mutta hoidetaanko tätä kansallista häpeää ylläpitämällä Arskan ylisukupolvista väkivaltaaperintöä? Arska on varttunut lähiössä alkoholisoituneen isän kurituksessa. Isän, jonka oma sodan runtelema hellyyteen kykenemätön isä on antanut itse oppimansa opit ruumiilliseen kuritukseen, jota nyt kutsutaan lähisuhdeväkivallaksi. Osansa ovat luonnollisesti saaneet Arskan äiti ja kaikki muutkin läheiset aina vuorollaan sekä ale- nevassa että ylenevässä polvessa.

Arskan ongelmat ja oireilut alkoivat jo varhain; pääl- limmäisenä menestymättömyys koulussa, kun koti ei pystynyt tukemaan eikä tarjoamaan harrastuksiakaan. Silloin ostarijengi, tupakka, kalja, omaisuusrikokset ja huumeet sekä väkivalta ottivat ja veivät elinikäiseen, mutta lyhyeen, rikos-, päihde- ja vankilakierteeseen. Sellainen on yhteiskunnasta pudonneen Arskan ura-

polku. Paremmisakin piireissä ja kaikissa muissakin on oma Arskansa, mutta miksi lähisuhdeväkivallassa ei puhuta juurisyyistä.

Suomessa on vakavaa sukupuolittunutta väkivaltaa, mutta onko meillä muutakin sukupuolittunutta. Kun nuori Arska oireilee rikoksin ja asiaa ruvetaan oikein kunnolla ja ajan kanssa moniammatillisesti selvittä- mään (vrt. ankkuritoiminta), usein käy ilmi, että taut- talla on rikkonainen ja turvaton koti, jossa voi olla alko- holi-, mielenterveys- ja toimeentulo-ongelmia sekä lähi- suhdeväkivaltaa. Tässä ilmi tulevassa oireiluvaiheessa yhteiskunta itseasiassa tekee toimijoidensa kautta ratkai- sevat päätökset Arskan ja hänen läheistensä kohtaloista.

Rikosten ennalta estäminen sekä uusinta- ja ylisu- kupolvisen rikollisuuden torjunta tarvitsevat meitä kaikkia ja kaikkia keinoja sekä toimijoita, joiden parista Arska osataan koordinoida oikean avun piiriin. Pelkkä näennäinen yhteistyö ei kuitenkaan riitä, vaan meidän pitää tehdä yhdessä töitä ja puuttua Arskan asioihin heti – jo ennen varhaista vaihetta.

Sovittelua voisi kehittää entistä enemmän ennalta estäväksi toiminnaksi. Miksi ihmeessä pitää odottaa Arskan rikosta, että päästään sovittelemaan? Lisäksi olisi hienoa, jos erilaiset lähisuhdeväkivallan parissa työskentelevät toimijat ja järjestöt tekisivät töitä enem- män yhdessä, myös mies- ja naisjärjestöt.

Miesjärjestöt muuten tekevät hienoa työtä sellaisten kanssa, jotka pelkäävät lyövänsä läheistään ja tässä pe- lossaan he hakevat apua. Eri toimijoiden kannattaisi ehkä yhdessä miettiä, miksi Arskan tekee mieli lyödä ja miten sen voisi yhdessä lähisuhteessa välttää. Voisiko olla niin, että tuossa tekee-mieli-lyödä-vaiheessa olisi is- kun paikka osaavalle ja tasa-arvoiselle sekä yhdenver- taiselle sovittelulle?

PS. Arskan oikea nimi ei ole Arska asian sensitiivi- syden vuoksi. 🟡

Pekka Heikkinen

POLARISAATIO on tosiasia

Epävakaat ajat lisäävät vastakkainasettelua ja ääriajatuksia, mutta toisen kuuntelu, ymmärtäminen ja medialukutaito auttavat yhteiskunnan polarisaation kitkemisessä.

TEKSTI

Elina Iiskola-Joutjärvi

KUVA

Helsingin poliisilaitos

Voimalle kehittyä aina vastavoima. Kun jokin liike nostaa päätään, sille syntyy usein vastaliike. Silloin kaksi ryhmää suitsuttaa omaa paremmuuttaan ja lietsoo vihaa vastapuolen ympärille.

Yhteiskunnan polarisaation eli yhteiskunnan jakautumisen ja vastakkainasettelun lisääntyminen näkyvät poliisin työssä, mutta Suomessa on ainakin vielä toistaiseksi hyvä tilanne, kertovat Helsingin poliisilaitoksen valvonta ja ennalta estävässä toiminnossa työskentelevät vanhemmat konstaapelit **Antti Kopra** ja **Mikko Niskanen**.

Kopra ja Niskanen eivät usko, että polarisaatio on uusi ilmiö. Sitä on todennäköisesti ollut läpi historian, mutta vastakkainasettelua ei ehkä ole tunnustettu samalla tavalla. Epävakaat ajat ruokkivat ääriajatuksia, joissa ei haeta vuoropuhelua tai kompromisseja, vaan pyritään hakemaan syllisiä tilanteeseen vastapuolelta.

– Korona-aika lietsoi polarisaation lisääntymistä. Syntyi vaihtoehtomedioita ja -kanavia hakea tietoa perinteisten kanavien ja medioiden sijaan. Aiemmin vastakkainasettelu oli näkyvillä lähinnä mielenosoituksissa. Nyt sen määrä on räjähtänyt myös somessa ja keskustelupalstoilla, Kopra sanoo.

Nykypäivän vitsaus on tietotulva, jonka kohtaamme, kun kuljemme koko ajan puhelimet kädessä.

– Vielä reilut kymmenen vuotta sitten piti mennä tapahtumaan, kirjastoon tai käynnistää tietokone, että pääsi etsimään tietoa haluamastaan asiasta. Nyt älypuhelinaikana kaikenlaista tietoa tulvii somevirrassa, ja siihen on pääsy vaikka kotisohvalta, Niskanen kertoo.

– Lisäksi aina löytyy joku, joka on samaa mieltä. Ihmisten itsekriittinen tutkiskelu omille ajatuksille on vähentynyt. Oetaan vain syötteitä vastaan, joten mieli rupeaa kääntymään väkisin johonkin suuntaan, Niskanen jatkaa.

Hakukoneet ja algoritmi tunnistavat, jos ihminen on kiinnostunut tietystä aiheesta. Ne tarjoavat lisää tietoa samasta aiheesta.

– Ihmisen kupla tiivistyy, kun hän ei saa tasaisesti vaihtoehtoja erilaisille mielipiteille ja ajatuksille. Oma mielipide muodostuu kuplasta, jossa keskustellaan vain samaa mieltä olevien kanssa, Kopra toteaa.

Puhutaan paljon, tehdään vähän

Yksi yhteiskunnan polarisaation aiheuttaja on disinformaatio. Disinformaation tärkein tehtävä on päästä muokkaamaan ihmisten mielipiteitä haluttuun suuntaan. Sen avulla pystytään vaikuttamaan koko yhteiskuntaan.

– Etenkin, jos intressinä on epävakauttaa yhteiskuntaa, disinformaatiota levitetään mahdollisimman laaja-alaisesti, Kopra sanoo.

Konstaapelikaksikko vannoo lähdekritiikin nimeen. Heidän mukaansa olisi tärkeää tarkastaa, mistä tieto on peräisin, kuka sen julkaisee ja mikä on hänen tavoitteensa jakaa juuri se tiedonmurunen.

– Elämme nopeassa some- ja nettimaailmassa, jossa ihmismieli usein vain ottaa eteen tulevan tiedon vastaan totuutena. Ihminen tarkistaa usein vasta siinä kohtaa lähteen ja tekee taustatarkistuksia, kun hän haluaa todistaa oman mielipiteensä olevan oikeassa. Meidän kaikkien tulisi tarkastella itsekriittisesti, miten vaikutamme tähän maailmaan, Kopra toteaa.

Moni ihminen kokee edelleen, että netissä voi kirjoittaa mitä tahansa, eikä sillä ole seurauksia.

– Vaikka itsellä ei olisi ajatuksena tehdä mitään, silti raflaava teksti voi sytyttää sen lukijassa halun tehdä oikeasti jotakin vahingollista, Kopra muistuttaa.

Niskanen mukaan suomalainen mentaliteetti on vielä toistaiseksi, että puhutaan paljon, mutta tehdään vähän.

– Puhutaan ihan promilleluokasta, jossa kriittisistä puheista siirrytään varsinaisiin tekoihin. Pelkään kuitenkin, että kun yksi uskaltaa tehdä jotakin, niin sitten uskaltaa toinenkin. Siitä se taas kertaantuu kahdella ja niin edelleen, Niskanen pohtii.

← Vanhemmat konstaapelit Antti Kopra (vas.) ja Mikko Niskanen työskentelevät Helsingin poliisilaitoksella.

Suurin uhka luottamuksen rapauttaminen

Suomessa päätöksentekijöihin ja viranomaisiin luotetaan. Polarisaation suurin uhka onkin yhteiskunnan luottamuksen rapauttaminen. Epäluottamus synnyttää erilaisia ryhmittymiä, jotka ajavat vain omaa etuaan, pyrkivät muokkaamaan ihmisten mielipiteitä, syrjivät tai toimivat toisia vastaan. Polarisaatiolle ovat alttiita kaikki.

– Nuoria yritetään käyttää polarisaation pelinappuloina valitettavan paljon. Nuoret ovat haavoittuvassa asemassa, sillä he hakevat vielä paikkaansa, eivätkä aina täysin ymmärrä, mihin he ovat lähdössä mukaan, Niskanen sanoo.

Suomalainen yhteiskunta toimii vielä hyvin. Ihmisillä on muun muassa sosiaaliturva, jonka avulla pystytään turvaamaan normaalia arkea. Jos sosiaalinen turva tai terveydenhuolto romahtaisivat, ja ihmiset jätettäisiin oman onnensa nojaan, ihmisten tyytymättömyys kasvaisi, mikä voisi aiheuttaa voimakasta vastakkainasettelua.

– Suomalaisilla on liikaa menetettävää. Meillä on toivoa, ja siksi tilanteet harvoin eskaloituvat teoiksi. Jos meillä ei olisi toivoa, tilanne voisi olla hyvinkin erilainen. Siksi on tärkeää, että pidämme huolta jokaisesta, Niskanen sanoo.

Jos kriittisistä puheista siirryttäisiin enemmän tekoihin, kohtaisi poliisi työssään enemmän väkivallan- ja vahingontekoja. Pahimmillaan syntyisi kostonkierteitä ryhmittymien välillä.

– Ennaltaestävässä toiminnassa teemme paljon töitä sen eteen, että pystymme reagoimaan ennen kuin tilanne pää-

see liian pahaksi. Iso osa työtämme on reflektointia. Kun jokin tapahtuu, pysähdymme pohtimaan, mitä voimme tilanteesta oppia, ettei sitä tapahdu uudelleen, Niskanen kertoo.

Kuuntelu ja medialukutaito apuna polarisaation kitkemisessä

Vastakkainasettelun ja ääriajattelun ehkäisemisessä tärkeintä on toisen kuuntelu. Niskanen haluaakin antaa poliisiorganisaatiolle ja kollegoille kiitosta, kuinka paljon he jaksavat keskustella ihmisten kanssa kentällä.

– Välillä tuntuu, että vanha suomalainen avoin keskustelukulttuuri on hävinnyt. Nykyään lautaan vain mielipiteitä, että näin on asiat ja sitten riidellään, jos joku toinen on toista mieltä, Niskanen tuumii.

Niskanen ja Kopran mukaan on tärkeää, että etenkin mielenosoituksissa ja tapahtumissa ihmiset tulevat kuulluiksi.

– Ei ole poliisin tehtävä kritisoida ihmisten mielipiteitä. Kun debatti käydään rauhassa, niin se on merkittävä tekijä polarisaation vähentämisessä. Tärkeintä on, ettei pahenna kahtiajakoa omalla toiminnallaan. Välillä poliisin tehtävä on muistuttaa, että vaikka te olette tätä mieltä ja nuo tuota mieltä, niin ei kannata ruveta tappelemaan. Kannustankin jokaista viranomaista käymään rohkeasti erilaisia keskusteluja, niillä on iso vaikutus. Ihminen ei jää yksin omien ajatustensa kanssa, Niskanen sanoo.

Etenkin korona-aikana mielenosoituksissa luotiin jännitteitä valtion ja mielenosoittajien välille. Silloinkin avoin keskustelu auttoi niiden purkamisessa. 🟡

MARKO RIKALAINEN
pääluottamusmies, poliisihallinto

RITA RIDANPÄÄ
lakimies

ALICE UTRAINEN
pääluottamusmies, oikeusministeriö

Ensi vuonna on tulossa palkkaan virastoerä. Tarkoit- taako virastoerä sitä, että meille neuvotellaan lisää palkkaa? Kuka päättää virastoerästä?

MR Virastoerä on kohdennettu palkankorotus, jonka jaka-
misesta sovitaan sopimuslakohtaisesti. Se tarkoittaa
SPJL:n jäsenten osalta omaa sopimista niin poliisin, Poliisi-
hallituksen, Häätokeskuslaitoksen, Supon kuin OM:n hallinnon
alojen kesken ja näissä neuvotteluissa SPJL on yksi sopijaosa-
puoli. Virastoerä eroaa kaikkia koskevasta yleiskorotuksesta
niin, että korotusta ei lähtökohtaisesti makseta kaikille, vaan
sen kohdentamisesta neuvotellaan ja sovitaan erikseen. Vi-
rastoerä voidaan siis kohdentaa esimerkiksi joihinkin tiettyi-
hin vaativuustasoihin suoraan euromääräisesti tai muutta-
malla näiden vaativuustasojen tekstejä siten, että saadaan
aikaiseksi siirtymää.

Sopimus virastoerästä syntyy, kun neuvottelutuloksen hy-
väksyy niin työnantajavirasto kuin neuvotteluissa osapuoli-
na olevat henkilöstöjärjestötkin. SPJL:ssä neuvottelutuloksen
hyväksyy liiton hallitus.

Tänä keväänä syntyneessä sopimuksessa sovittiin
1.3.2024 lukien palkankorotukseksi yhteensä 2,5 %, josta so-
pimuslakohtaisesti on toteutettavana 0,50 %:n suuruinen
virastoerä. Virastoerä tulisi neuvotella ja sopia tarkentavilla
virka- ja työehtosopimuksilla 15.12.2023 mennessä.

Sovittavaa virastoerää voidaan kuitenkin muuttaa siten,
että virastoerä olisi suuruudeltaan 0–1,5 %.

Esimerkiksi ensi kevääälle sovittu 2,5 %:n palkankorotus
voisi mennä niin, että virastoeräksi sovitaan 0,5 %, joka neu-

votteluissa kohdennetaan joihinkin yksittäisiin vaativuusta-
soihin ja kaikki saavat 2 %:n yleiskorotuksen.

Neuvottelujen lähtökohtana toimii Valtion työmarkkina-
laitoksen antama neuvottelumääräys, jossa määritellään vi-
rastoerän kohdentamisen päälinjat. Neuvottelumääräyksen
mukaan virastoerä on suunnattava niin, että palkkauksella
edistetään valtionhallinnon ja sen toimintayksiköiden tulok-
sellsuutta, parannetaan kilpailukykyä osaavan henkilöstön
saatavuudesta ja sen pysymiseksi palveluksessa sekä paran-
netaan naisten ja miesten välistä palkkatasa-arvoa. Neuvot-
telumääräyksen lisäksi virastoerän kohdentamiseen vaikut-
tavat aikaisempien palkkaratkaisujen yhteydessä tehdyt al-
lekirjoituspöytäkirjat, joissa on saatettu todeta seuraavien
virastoerien kohdentamisista.

**Olen ollut liiton jäsenenä nyt joitakin kuukausia,
mutta riita-asiani, johon tarvitsen SPJL:n oikeustur-
vavakuutusta, on syntynyt jo ennen jäsenyyttäni.
Voinko silti hyödyntää liiton tarjoamaa oikeusturva-
vakuutusta?**

RR SPJL on ottanut varsinaisen jäsenistönsä turvaksi am-
matillisen oikeusturvavakuutuksen työhön liittyvien riita-
ja rikosasioiden varalta. Liitto on katsonut, että oikeustur-
vavakuutus on jäsenille erityisen tärkeä muun muassa siksi,
että jäsenistö työskentelee pääosin ammateissa, joissa hen-
kilö voi vain rajoitetusti vaikuttaa omalla toiminnallaan oi-
keusturvariskin toteutumiseen.

SPJL:n oikeusturvavakuutus on voimassa heti jäsenyyden alusta lähtien, eikä siihen sisälly jäsenyyden kestoajkaan liittyvää karenssiaikaa.

Vakuutusturvan voimassaolon kannalta on tärkeää jäsenyyden ja sitä kautta vakuutuksen voimassaolon yhdenjaksaisuus. Lähtökohta oikeusturvavakuutuksissa on, että siitä korvataan vakuutuksen voimassaoloaikana sattuneita vakuutus tapahtumia. Tähän voi liittyä erilaisia rajoituksia, joiden tarkoituksena on estää niin sanottu jälkivakuuttaminen eli se, että jäseneksi liitytään vasta sen jälkeen, kun vakuutuksen hyödyntämiselle on jo tullut tarve. Oikeusturvavakuutuksen yhteydessä puhutaankin niin sanotusta jäsenyyden karenssi-ajasta sekä kahden vuoden säännöstä.

SPJL:n oikeusturvavakuutus on voimassa heti jäsenyyden alusta lähtien, eikä siihen sisälly jäsenyyden kestoajkaan liittyvää karenssiaikaa. Eli liiton jäsenenä ei tarvitse olla tiettyä vähimmäisaikaa, ennen kuin vakuutusturva on käytettävissä. Vakuutukseen sisältyy kuitenkin ns. kahden vuoden sääntö. Tällä tarkoitetaan sitä, että jos liiton vakuutus on vakuutustapahtuman sattuessa ollut voimassa alle kaksi vuotta, täytyy myös niiden seikkojen, joihin riita, vaatimus tai syyte perustuu, olla syntynyt tämän vakuutuksen voimassaoloaikana.

Tähän vakuutuksen voimassaoloaikaan luetaan kuuluvaksi kaikki se aika, jonka liiton vakuutus yksin tai peräkkäin yhdessä muiden päättyneiden vastaavan sisältöisten oikeusturvavakuutusten kanssa on vakuutetun osalta ollut yhtäjaksoisesti voimassa yhdessä tai useammassa vakuutusyhtiössä. Jos vakuutustapahtuman sattuessa on voimassa useampia oikeusturvavakuutuksia, vakuutuksen voimassaoloaikaan luetaan kuitenkin vain liiton vakuutus.

Lue lisää aiheesta asiantuntijakirjoituksestani verkosta osoitteesta [Spjl.fi](https://spjl.fi)

Miksi minulla ei ole otettu vuosilomalaskennassa huomioon muuta kuin valtiolla tekemäni työ?

AU Mainitsemasi muutos siitä, että työntekijän vuosilomalaskennassa huomioidaan myös muu kuin valtiolla aiemmin tehty työura, astui voimaan 1.8.2022 lukien. Sitä ennen vuosiloman laskennassa näitä vuosia ei ole otettu huomioon.

Valtiovainministeriö antoi asiasta tarkemmat ohjeet 27.3.2023: *Palvelusaikaa kerryttää nykyisin myös palvelumuun työnantajan palveluksessa kotimaassa tai ulkomailla vastaavalla ammattialalla tai tehtävissä, joista on olennaisista hyötyä virkamiehen tai työntekijän tehtävien suorittamisessa. Hyväksi luettavalle palvelusajalle ei ole sovittu ylärajaa.*

Jos sinulla on tällaista palvelusta, eikä sitä kuitenkaan ole otettu huomioon vuosilomalaskennassa, keskustele asiasta työpaikkasi luottamusmiehen kanssa tai suoraan esimiehesi kanssa.

Uuden säännöksen vuoksi kehotankin kaikkia, etenkin lyhytlomalaisia, tarkistamaan omat tietonsa kokemuksellisistä ja pyytämään tarvittaessa oikaisua asiaan. 🟡

ERILAISET NAAPURIT

Vertailut kiinnostavat, vaikka monia asioita onkin vaikea tarkasti vertailla. Ruotsin poliisiliiton jäsenlehti Polistidningen otti haasteen vastaan ja teki viime syksynä vertailevan jutun Pohjoismaiden poliisiviranomaisista. Edellisen kerran vertailu oli tehty vuonna 2012. Onko mikään muuttunut kymmenessä vuodessa?

Syksyn 2022 artikkelissa on mukana myös Islanti, jonka luvut eivät olleet mukana vuoden 2012 vertailussa. Yksi asia ei kuitenkaan ole muuttunut: Suomessa on reilusti enemmän asukkaita yhtä poliisia kohden kuin missään muussa Pohjoismaassa.

Asukkaita yhtä poliisia kohden (suluissa vuoden 2012 luku):

- Suomi 740 (700)
- Tanska 569 (516)
- Islanti 486 (-)
- Ruotsi 477 (455)
- Norja 471 (615)

Norjassa poliisien määrä suhteessa väkilukuun on siis kehittynyt huomattavasti muita maita positiivisemmin. Vuoden 2012 artikkelissa Norjan poliisien määrä oli 7 800, vuonna 2022 määrä oli 11 574. Poliisien ja poliisin siviilihenkilöstön määrä ja väkiluku eri Pohjoismaissa näkyy viereisen sivun kaaviosta.

Polistidningen vertasi poliisien määrää myös maan pinta-alaan. Suurimman neliökilometrimäärän joutuu ”kattamaan” islantilainen poliisi: yhtä poliisia kohti on 135,7 km². Seuraavina tulevat Suomi (45,1 km²), Norja (33,3 km²), Ruotsi (23,9 km²) ja Tanska (4,2 km²). Tällainen neliökilometriversaailu ei tietenkään kerro mitään väestön jakautumisesta tai keskittymisestä eri alueille. Mutta pieni on poliisien määrä Suomessa myös poliisi per neliökilometri -tarkastelussa.

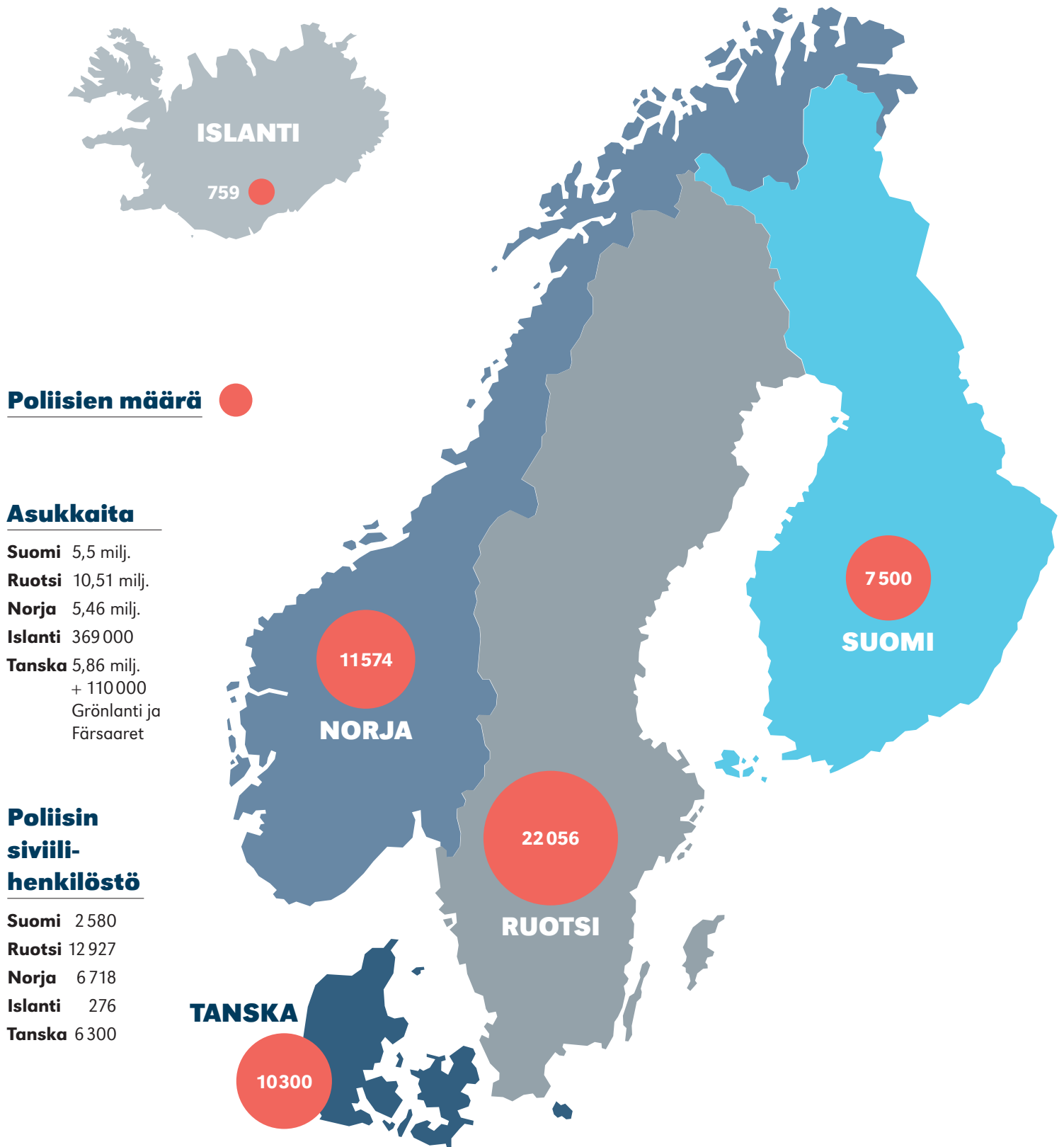
Naisten osuus poliisikunnasta on kasvanut selvästi kaikissa pohjoismaissa viimeisen 10 vuoden aikana.

Naisten prosentuaalinen osuus poliiseista (suluissa vuoden 2012 luvut):

- Norja 35 % (24 %)
- Ruotsi 34 % (28 %)
- Suomi 21 % (13 %)
- Islanti 21 % (-)
- Tanska 20 % (10 %)

Polistidningen kysyi myös naisten osuutta päällystöstä, mutta artikkelissa todetaan, että vertailulle ei kannata laittaa hirveästi painoa, koska päällystö (andäl kvinnor i chefsroller) saatetaan määritellä eri tavoin eri maissa. Joka tapauksessa näyttäisi siltä, että päällystätehtävissä on huomattavasti enemmän naisia Ruotsissa (30 %) ja Norjassa (25 %) kuin Suomessa (16 %) ja Tanskassa (7 %).

Myös Pohjoismaiden poliisikoulutusta vertailtiin Polistidningenissä. Suomessa ja Norjassa poliisin tutkinto on korkeakoulutasoinen. Ruotsissa poliisin tutkinto ei ole korkeakoulutasoinen, mutta siitä saatavia pisteitä voi hyödyntää muun tutkinnon suorittamiseen. Islannissa on mahdollista lisätä poliisin tutkintoon vuosi vapaaehtoista opiskelua, jolloin tutkinnosta tulee korkeakoulutasoinen. Useimmat poliisit tarttuvat tähän mahdollisuuteen. Tanskassa poliisin tutkinto oli korkeakoulutasoinen vuoteen 2015 asti, jolloin tutkintoa lyhennettiin, jotta poliisien määrää saataisiin

nopeasti lisättyä; Tanskan poliisitutkinto ei siis enää ole korkeakoulutasoinen.

Kaikkien Pohjoismaiden poliiseja yhdistää hyvä järjestäytymisaste; jokaisessa maassa yli 90 % poliiseista on järjestäytynyt omaan liittoonsa. Islanti ilmoittaa järjestäytymisasteeksi pyöreät 100 %, koska Polistidningenin mukaan omaan liittoon kuulumisen on Islannin poliiseille ”enemmän tai vähemmän pakollista”. 🟡

Artikkeli perustuu Ruotsin poliisiliiton Polistidningen-jäsenlehdessä 6/2022 julkaistuun artikkeliin ”Olika så in i Norden 2.0.” Ruotsinkielisen artikkelin kirjoittaja on Emma Eneström. P&O-lehden lyhennetyin version tekstistä ja viittauksista vuoden 2012 vertailuun vastaa Sari Wiid.

Sven-Olof Hassel liikenneturvallisuuden pioneerina maailmalla

Sven-Olof Hassel, 86, opiskeli poliisiksi lentäjän ura kiikarissaan ja päätyi työskentelemään noin 20 maassa liikenneturvallisuuden eteen. Vielä juuri ennen koronaa hän oli eläkepäivillään mukana EU:n ja maailmanpankin seminaarissa Georgiassa.

TEKSTI

Nina Juurakko

KUVAT

Samuli Salo

Sven-Olof Hassel ei alun perin halunnut poliisiksi, vaan haaveili pääsystä lentokapteeniksi. Armeijassa radiosähköttäjänä ollessaan Hasselille sanottiin, että hän voisi päästä Finnairin edeltäjälle Aerolle töihin, jos hakeutuisi sinne ensin radiosähköttäjäksi. Armeijakokemus ei kuitenkaan yksin riittänyt Aerolle pääsyyn, vaan radiosähköttäjän kokemusta piti saada lisää poliisista tai rajalta.

– Menin Kokkolan poliisimestarin jutuille ja hän sanoi, että pitää olla poliisi, jotta pääsee poliisille töihin. Kysyinkin, miten sitten pääsee poliisiksi, ja sain vastaukseksi, että Liikkuvan poliisin kautta, Hassel muistelee.

Hassel pääsi LP:n alokursseille vuonna 1957, ja kun hän valmistui sieltä, Hassel marssi jälleen poliisimestarin luo kysymään radiosähköttäjän töitä. Vakanssia ei kuitenkaan ollut vapaana, mutta hän pääsi töihin Kokkolaan Liikkuvan poliisin komennuskuntaan.

– Päädyin jäämään sinne, ainakin toistaiseksi. Mutta siitä tulikin sitten elämänmittainen matka.

Ura nousukiidossa

Hassel eteni urallaan nopeasti. Hän pääsi kahden vuoden jälkeen poliisin miehistökurssille, pian sen jälkeen alipäällys-

tökurssille, vuonna 1965 päällystökurssille ja joitakin vuosia myöhemmin päällikkökurssille.

– Pian minut nimitettiin Poriin komisarioksi ja siitä etenin läänin komisarioksi Liikkuvan Poliisin Turun ja Porin läänin osastopäälliköksi, kertoo Hassel, joka jäi eläkkeelle LP:n Länsi-Suomen osaston päällikön virasta vuonna 1996.

Ennen eläkkeelle jäämistään Hassel ehti kuitenkin työkennellä liikenneturvallisuuden parissa noin kahdessakymmenessä maassa. Mieleen työuralta on niiden lisäksi jäänyt erityisesti ETYK-kokous.

Vuoden 1975 ETYK-kokouksessa Finlandia-talolla olivat koolla 28 maan presidentit. Kaikki LP:n läänin komisariat oli määrätty Helsinkiin avustamaan paikallispoliisia. Myös Hassel osallistui turvajärjestelyihin.

– Olin ministeriössä ja tehtävänäni oli muun muassa laatia ohjeet ampuma-aseen käytöstä. Erään kerran, kun olin päivystämässä ministeriön puhelinta, radiossa huudettiin peitenimeäni ”Lokki 13 kadulle!” Otin jalat alleni ja menin kadunvarteen. Poliisilyijohtaja **Korhosen** auto tuli eteeni, ovet avattiin ja minut komennettiin sisälle.

Kuljettaja ajoi kovaa kyytiä Finlandia-talolle. Hassel vietiin huoneeseen, jossa oli kenraaleja ja muita tärkeitä ihmisiä.

– Jahas, se kesti seitsemän minuuttia, poliisilyijohtaja sanoi. Minulle selvisi, että he ottivat vain aikaa, kuinka nopeasti pääsisin paikalle. Seuraavaksi kysyttiin, osaanko käyttää nauhuria. Sihteeri toi minulle kaksi sanelukonetta, ja tehtäväni siitä eteenpäin oli nauhoittaa kaikki ohjeistukset, jotka poliisilyijohtaja sanoi, ja valvoa, että niitä myös noudatettiin. Käytännössä olin kaksi viikkoa Finlandia-talolla, puhelin soi jatkuvasti, enkä juurikaan nukkunut.

Yhtenä päivänä tuli viestiä, että jokin ylimääräinen lentokone olisi tulossa, ja Hassel määrättiin soittamaan armeijan ja pyytämään koneet ilmaan. Se osoittautui kuitenkin vain uhkaukseksi.

– Oli siellä vakaviakin tilanteita; merivartiosto joutui ampumaan yhtä venettä kohti, kun se lähestyi Kalastajatorppaa, eikä totellut käskyjä. ETYK oli ylivoimaisesti vaativin tehtävä, jossa olen koskaan ollut, Hassel sanoo.

Matka vie maailmalle

Suomen poliisin tekemä liikenneturvallisuuden kehitystyö maailmalla sai Hasselin mukaan alkunsa vakavasta kolarista. Suomalainen diplomi-insinööri **Martti Roth** oli Sambiassa joutunut liikenneonnettomuuteen, jossa oli lähellä kuolla. Siitä toivuttuaan hän oli alkanut pohtia, että jotakin pitäisi tehdä liikenneturvallisuuden eteen. Hän otti yhteyttä ulkoasianministeriöön ja ehdotti kehitysyhteistyötä. Se johti puheluun Hasselille vuonna 1979.

– Minulta tiedusteltiin, haluaisinko osallistua ryhmään, joka menee tutkimaan liikenneturvallisuutta Keniaan. Sainoin, että olen käytettävissä. Ryhmässä oli viisi insinööriä, tutkija ja minä.

Hassel muutti perheensä kanssa Keniaan. Kaiken kaikkiaan siellä vierähti parisen vuotta. Hasselin tehtävänä oli kehittää Kenian liikenneturvallisuutta ja kouluttaa poliiseja siihen. Hassel kertoo, että kenialaisia poliiseja oli koulutettavana Suomessakin Otaniemessä.

– Keniassa oli hirvittävän vaarallista liikkua, minäkinmenin monta kertaa henkeni kaupalla. Afrikassa oli muun muassa matata-järjestelmä, eli pakettiauto, johon mahtuu kuljettajan lisäksi noin parisenkymmentä ihmistä. Toisinaan kuljettajalla ei ollut edes ajokorttia. Eihän siinä ollut turvallisuudesta tietoaakaan. Yritimme saada asiaan kuria, mutta ei se tuolta osin onnistunut. Presidentti oli luvannut, että matatat saavat kulkea. Muuta kehitystä kyllä tuli.

Erään kerran, kun Hassel oli pitämässä Keniassa luentoa insinööreille, yksi heistä kysyi, onko Euroopassa muita keinoja kuin tutka, jolla nopeuksia saadaan alas. Hassel kertoi heille hidasteista, töyssyistä, joita Suomessa on ja piirsi sellaisen taululle.

– Muutaman kuukauden kuluessa Keniaan oli tehty muun muassa paikkaan vastaavia töyssyjä, mutta ne olivat aivan liian korkeita. Kun linja-auto ajoi sellaiselle, auton takapää saattoi ottaa maahan kiinni. Mutta kyllä he sitten oppivat. Ja minä opin, että Keniassa pitää olla varovainen, mitä puhuu – siellä toimitaan samoin tein.

– Kerran join aamuteetä LP:n päämajassa paikallisen komentajan kanssa, ja ehdotin hänelle liikenneturvallisuusviikon järjestämistä. Hän ihmetteli, mitä se tarkoittaa, ja minä selitin parhaani mukaan. Kerroin, miten se Suomessa oli järjestetty. Mietin ääneen, miten sinne saataisiin väkeä, ja hän kysyi, paljonko väkeä pitäisi olla. Sainoin, että jos salin saisi täyteen, se olisi hyvä.

Kun joitakin viikkoja oli kulunut ja Hassel tuli jälleen töihin, yksi kersanteista oli häntä vastassa kiirehtien. ”Nyt mennään, on jo kiire, kun liikenneturvallisuusviikko on alkanut”, hän tuumasi Hasselille.

– Paikalla oli noin 100 poliisia pysäyttelemässä autoja ja lopulta koko liikenne oli pysäytetty. Ihmisiä oli pelloilla tuhatkunta. Komentaja tuli kysymään minulta, pitääkö olla enemmän ihmisiä. Sainoin, että kyllä nämä riittävät. Hiukan häkeltyneenä kiersin sitten kertomassa heille liikenneturvallisuudesta ja ajonopeudesta siellä pelloilla. Mutta he eivät oikein käsittäneet, mistä oli kyse. Eräskin kysyi, kuinka nopeasti voi ajaa Mombasasta Nairobiin, voiko ajaa kolmessa tunnissa, Hassel sanoo ja selventää, että paikkojen välimatka on 500 kilometriä.

Kehitysyhteistyön tuloksena Keniassa liikennepoliiseille opetettiin paljon uusia tapoja liikenneturvallisuuden kehittämiseksi. He saivat oppia esimerkiksi siitä, miten liikenneonnettomuuksia tulee tutkia, jotta tutkinnasta saadaan mahdollisimman suuri hyöty irti taistelussa liikennekuolemia vastaan.

– Opetin heitä käyttämään liikennevalvontakalustoa, kuten tutkia, joita oli saatu lahjaksi USA:sta. Neuvoin, miten ajotapavalvontaa tulee tehdä, muun muassa miten punaista valoa päin ajamista valvotaan. Opetin myös, miten tiedotus tien päällä voidaan yhdistää valvontaan. Neuvoin, miten liikenneturvallisuuskampanjoita voidaan järjestää, Hassel kertoo vuosien antia. Kehitysyhteistyön tuloksena Afrikkaan luovutettiin myös ensimmäiset 50 alkometriä.

Suomen ja Kenian välinen liikenteen kehitysyhteistyö alkoi poikia muitakin projekteja, kun tieto Suomen poliisin ammattitaidosta levisi.

– Eräänä päivänä sain puhelun maailmanpankista Washingtonista. Sillä kertaa minulta tiedusteltiin, olisinko käytettävissä Moskovassa. Maailmanpankki oli myöntänyt ison lainan Moskovaan kaupungin liikenneolojen parantamiseksi ja erityisesti liikennepoliisien kouluttamiseksi, ja se tarvitsi ulkopuolisia asiantuntijoita tarkkailemaan rahankäyttöön liittyviä asioita. Suostuin, ja siitä seurasi jälleen uusia puheluita.

Vuodet veivät Hasselin myös muun muassa Bangkokiin ja Bukarestiin, Romaniaan. Sielläkin hänen tehtävänä oli selvittää, miten liikenne toimii ja millaisia ratkaisuja sinne tarvittaisiin turvallisempaan liikkumiseen. Hassel työskenteli aikansa myös muun muassa Pakistanissa, jonne tehtiin moottoritie ja sen myötä luotiin moottoritiepoliisia. Sieltäkin tuli poliiseja Suomeen kurssille.

Automaattivalvontaa alulle

Hassel oli aikoinaan tekemässä esitystä automaattivalvontakameroiden käyttöönottamiseksi Suomessa. Hän oli nähnyt, miten Etelä-Norjassa jo vuonna 1988 kokeiltiin kahden metrin korkuisia kaappeja nopeusvalvontaan, ja hän halusi kokeilla samaa Suomessa. Siihen ei kuitenkaan oltu valmiita.

– Meni vuosia, kunnes eduskunnasta kävi käsky, että Suomessa pitää järjestää automaattivalvontakokeilu, josta vastaavat VTT ja Liikkuva poliisi. Ensimmäinen kokeilu oli Turun ja Muurlan välillä ja se onnistui hyvin.

– Mutta emme ole pysyneet kehityksessä mukana. Norjassa keskinopeusvalvontaa on ollut jo pitkään, heillä on esimerkiksi infrapunasalamavalo, joka ei näy ollenkaan, ja oma ohjelma, joka kuvaa kaikkia, mutta niitä ei voi katsoa tietosuojan vuoksi. Norjalaisten ratkaisuja ei hyödynnetty aikoinaan.

Maailmanpankki kysyi Hasselia myös Ukrainaankin, jonne halettiin automaattivalvontaa.

– Georgialainen suunnittelija oli suunnitellut keskuksen, jossa 440 poliisia hoitaisi kuvia. Jouduin toteamaan, että automaattivalvonnan olisi tarkoitus helpottaa resurssipulaa, eikä päinvastoin, ja se hanke meni uusiksi.

Kun Hassel ynnää menneitä työvuosikymmeniään, hän toteaa, että kaikista antoisinta aikaa hänellä oli juuri Keniassa.

– Kenialaiset ovat äärettömän kohteliaita ja tekevät juuri niin kuin heille sanotaan. He eivät epäile, etteikö jokin toimisi. Pitää olla kanttia ehdottaa, ja toisaalta pitää olla tarkka siinä, mitä sanoo.

– Minulla on tänäkin päivänä ystäviä Keniasta ja monesta muusta maasta maailmalta. Muun muassa kenialainen ylipoilisipäällikkö on vierailut mökilläni Kustavissa.

Hasselista ei tullut lentokapteenia, mutta ulkomaanmatkat maailmalla ja kouluttaminen piristivät. 🟡

↑ Sven-Olof Hassel teki pitkän uran liikenneturvallisuuden parissa myös ulkomailla. Esimerkiksi Keniassa hän koulutti poliisien lisäksi lääkäreitä.

ASIANAJOTOIMISTO ADVOKATURA

AA Yrjö Tyni
puh. 040 758 1662

VT Johanna Tyni
puh. 044 540 9481

VT Seppo Väisänen
puh. 050 065 7871

Kirkkokatu 20 D 57
48810 KOTKA

www.advo.fi
info@advo.fi

Palvelemme Kymenlaakson, Etelä-Karjalan
ja Uudenmaan alueella arkipäivisin,
iltaisain ja viikonloppuisin.

Kutsu Helsingin Piiskan tapaamiseen

Kutsumme Helsingin Poliisilaitoksen radiopoliisissa ja hälytys-
osastossa palvelleet yhteiseen tapaamiseen ravintola Lauluun
os. Hietaniemenkatu 2 Helsinki lauantaina 9.9.2023 klo 12.00.

Tilaisuuteen ilmoittaudutaan perjantaihin 27.8.2023 mennessä
maksamalla 38 € tilille FI27 3939 0054 7679 75. Maksun saaja
on Piiska ja maksulla katetaan ruokailu sekä eteispalvelut. Ilmoi-
tathan mahdollisista ruokarajoitteista tilaisuuden järjestäjille.

Mikäli osallistuja tarvitsee saattajan, niin tämä on myös terve-
tullut tilaisuuteen ja maksu 38 € hänen osaltaan maksetaan sa-
massa yhteydessä. Tiedonantoihin tulee merkitä osallistujan ja
mahdollisen saattajan nimi sekä yhteystieto puhelinumero tai
sähköpostiosoite.

Koska tämä kutsu ei tavoita kaikkia, niin kerrothan tilaisuudesta
myös toisille entisille piiskalaisille. Tervetuloa!

Lisätietoa antavat:

Timo Ruuska, p. 045 673 1851, ruuskatj@gmail.com ja
Pekka Piipponen, p. 050 492 6655,
pekka.piipponen@outlook.com

MAINOS

KULJETUSRIKOLLISUUS KUKOISTAA

Pimeä
palkanmaksu,
väärennetyt
tuntilistat

Yrittäjä/kuljettajien
laittomat työajat,
YEL-maksu ei vastaa
eläketarvetta

Kuljettajien pitkät
vuorokaudet ilman
taukoja, vuorokausi- ja
viikkoleporikokset

Läpätunti palkka alle TES,
ilman lisiä, lomia /
pakotettu kevytyrittäjyys

Päivärahoilla ja
kulukorvauksilla
keinotullaan, vältetään
veroja ja sos.vakuutuksia

Ei lain /TES:n vaatimaa
työaika-suunnitelmaa, ei
työaikalirjanpitoa, ei
hälytyslisää, ei palkkaa
odotusajalta

Kuljetusrikollisuuden kukoistaminen on viimeinkin pantava kuriin!

Varhaisia muistoja oli 1950-luvun alussa, kun Kaipolaa rakennettiin, hiekkaa, halkoja ja pöllejä ajettiin. Isän 18 tunnin työllä elettiin köyhyydessä, taksat olivat pienet eikä autoilijan etua kukaan valvonut. Liikenne oli turvatonta, liikenneluvat säädeltyjä ja lahjonta kukoisti. Ostajat valitsivat suosikkinsa. Korruption alkuaikojä elettiin?

2020-luvulla monet asiat ovat raskaan maantiekuljetuk-
sen osalta lähes samassa tilassa kuin Kaipolan projektin
aikoina. Tilajavastuulaki ei sido asiakkaita, vaikka
ajotoimistossa on tarkka valvontatieto. Lastenlapseni
ansaitsevat parempaa, mikä heidän uravalintansa onkaan.

**Raskaan maantieliikenteen valvonta onnistuu par-
haiten, kun tilajavastuulakia valvotaan asiakkai-
den terminaaleilla, lähettämässä ja ajotoimistoissa.
Asiakas vastaa ostamastaan, valvonta vain puuttuu!**

Yhteispelissä mukana, Luotettavuutta 7/24/365

Asiakaspalvelu on kaikille tärkeää

Antiokia Oy esittää vakuudeksi osaamisestaan yli 11 vuoden aikana
ympäri vuorokauden toimineen useita asiakkaita palvelevan 50-75 paikan
suorajakelumallin Suur-Helsingin alueella, myös muu Etelä-Suomi.

Jokaisen toiminnassa on joskus suuria vaihteluja

Antiokia Oy esittää palvelukykyänsä joustaneen viimeisen 12 kuukauden
aikana jopa päivittäin 8-25 auton kapasiteetilla ilman viiveitä vain omia
autoja ja vuokratuljettajia käyttäen, aina laillisesti!

Kustannukset ovat tärkeitä vaikka vähäisiä

Antiokia Oy voi näyttää viimeisen 12 kuukauden päivittäiset raportit,
joissa asiakaslaskutus- ja kustannusseuranta on esitetty jokaisen auton ja
työtunnin osalta työvuoron jälkeen seuraavana päivänä laskutusperusteeksi.
Näin on toimittu aina.

Jos laillisuus on vaatimuksenne kuljetuksissa

ja asiakas haluaa kuljetusyhtiön toimivan lakien, työaika- ja
ajoaikasäädösten ja voimassa olevan yleissitovan TES:n mukaan,
niin Antiokia Oy esittää virheettömät tilajavastuulain mukaiset
asiakirjat, 40 liikennelupaa ja aina ajantasaisen kirjanpidon.

**Jos arvostatte kuljetusliikettä
ja toivotte sen toimivan puolestanne ja kansanne laillisesti ja
luotettavasti ympäri vuorokauden, niin Antiokia Oy on
pelikaverinne aina kun sääntöjä noudatetaan.**

www.antiokia.fi

Ihmisiä pelot töissä j

panostamassa vapaalla

Vanhempi konstaapeli Satu Joren, 44, arkea rytmittävät suojele- ja pelastuskoiratoiminta. Hän harrastaa niitä saksanpaimenkoira Yedin, 10, ja Pedon, 3, kanssa. He treenaavat milloin maastossa tai raunioilla, milloin vesistöissä ja toisinaan jopa ulkomailla esimerkiksi lumivyöryalueilla. Jore on töissä kenttätehtävissä Malmilla Helsingissä, ja se mahdollistaa hyvin harrastukseen panostamisen vapaalla.

TEKSTI Nina Juurakko **KUVAT** Timi Tikkanen

Satu Jore on harrastanut suojeleä Yedin kanssa vuodesta 2013, jolloin hän sai koiran.

– Yedi on minun ensimmäinen pentukoironi ja sen tullessa en edes tiennyt, että koiran kanssa voi jotain harrastaa. Koiran kasvattaja innosti minut lajin pariin käytännössä heti, kun sen sain, Jore sanoo.

Suojeleuharrastuksessa on kyse siitä, että koiraa koulutetaan kolmella osa-alueella: jäljestämisessä, tottelevaisuudessa ja suojelelussa. Suojelekoe edellyttää koiralta hyvän fyysisen terveyden ja kestävyyyden lisäksi erinomaista taistelutahtoa, puolustushalua ja hyvää hermorakennetta.¹

Menestystä maailmalla

Jore on kisanut Yedin kanssa suojelelussa SM-tasolla saakka. Paras saavutus on ollut kolmas sija kansainvälisessä suojelekilpailussa Schäferslagetissa Ruotsissa vuonna 2016. Yedi oli silloin vasta 3-vuotias. Yedin kanssa Jore harrastaa suojelelun lisäksi myös pelastuskoiratoimintaa.

Pelastuskoiralla tarkoitetaan kadonneiden ihmisten etsintään, viranomaisten avuksi, koulutettua ja tarkastettua koiraa, joka kutsutaan tarvittaessa avustamaan etsinnässä. Etsinnässä pelastuskoira on erinomainen apu tarkan hajuaistinsa, kestävyytensä ja ketteryytensä ansiosta.²

Jore vastaa Helsingin poliisilaitoksessa Vapepa-yhteistyöstä eli vapaaehtoisesta pelastuspalvelusta. Jos hän on töissä, kun tulee etsintätehtävä, hän johtaa kadonneen etsintää. Jos hän on vapaalla, hän on usein mukana etsinnöissä koiransa kanssa tai koiraryhmänjohtajana.

– Koirani eivät ole virkakoiria. Sen takia niiden osallistuminen ei ole mahdollista virka-aikana. Ongelmia tulisi muun muassa vakuutusten vuoksi, hän toteaa.

↑ Armeijassa Satu Jore oli sotilaspoliisi ja koirapoliisi.

– Olen käynyt muun muassa poliisin MSO-koulutuksen (kadonneen henkilön etsintä) ja DVI-koulutuksen (uhrientunnistus). Ne ovat syventäneet osaamistani niin töissä kuin vapaallakin.

Sopii pennuista täysi-ikäisiin

Sadun nuorempi koira Peto on 3-vuotias. Se seuraa Yedin askelia.

– Peto ei päässyt edes kotiinsa käymään, kun olin sen kanssa jo raunioilla ensimmäistä kertaa treenaamassa henkilöetsintää, Jore naurahtaa.

Molempien lajien, sekä suojelun että etsintätyöskentelyn, koulutuksen voi aloittaa 8-viikkoisena pentuna.

– Suojelu aloitetaan leikkimällä, kun koira opetetaan taistelemaan leluista. Pelastuskoiraharjoituksissa koira saa esi-

99 Suojelu aloitetaan leikkimällä, kun koira opetetaan taistelemaan leluista.

merkiksi nakinpaloja aina, kun se löytää ihmisen, ja oppii, että ihmiseltä saa palkinnon. Mutta kyllä vanhakin koira oppii uusia temppuja – lajeja voi alkaa harrastaa myös täysi-ikäisen koiran kanssa. Sen käyttöikä on sitten vain lyhyempi.

Pelastuskoirana voi olla hyvin erilaisia koiria. Rajoitteena on lähinnä koko; jos koira on kovin pieni, sen liikkuminen tuo haasteita. Ja jos koira on liian iso, silloinkin voi olla vaikeaa liikkua vaikkapa raunioilla. Koiran ei tarvitse olla rotukoira, mutta sen pitää olla rekisteröity ja tunnistusmerkitty.

Suojelua treenaava koira ei Joren mukaan ole vaarallinen.

– Se ehdollistuu puremaan vain hihaan. Sitä puolestaan treenataan maalimiehen avustuksella. Suomessa on maalimieskoulutusjärjestelmä, josta saa ammattitaitoisia maalimiehiä kokeisiin ja koulutuksiin. Maalimiehen rooli koulutuksessa on äärettömän iso, Jore kertoo.

Suojelukoirina on tyypillisesti perinteisiä työkoirarotuja, kuten saksanpaimenkoiria, belgianpaimenkoiria, rottweilereita, suursnautsereita ja dobermanneja.

Ei tekemisen puutetta

Jore treenaa koirien kanssa käytännössä kaiken vapaa-ajansa. Se on hänelle samalla intohimo ja keino palautua töistä.

– Olen tavoitteellinen, minulla on kova kilpailuvietti ja menestymisen tahto. Tavoitteellisen treenaamisen vastapainoksi teen pitkiä lenkkejä koirien kanssa metsässä ja samalla saan itselleni hyvän yleiskunnon. Työpäiväni ovat koirien vapaapäiviä treenaamisesta.

Omasta jaksamisestaan Jore toteaa, että hänet on kuin luotu tekemään yötoita; hän jaksaa valvoa pari vuorokautta putkeen ja pärjää lyhyillä unilla.

Pelastuskoiratoimintaan kuuluu kansainvälisesti muun muassa henkilöhakua, jäljestystä, raunioetsintää, lumivyörypelastusta ja vesipelastusta. Tyypillisessä pelastusharjoituksessa etsitään kadonnutta elävää ihmistä.

– Ohjaaja tekee etsintäsuunnitelman, ottaa huomioon esimerkiksi mistä päin tulee, mistä lähdetään etsimään ja sitten koira päästetään vapaaksi. Se ilmaisee yleensä haukumalla löytäneensä ihmisen.

Alan kansainvälinen kattojärjestö on IRO (The International Search and Rescue Dog Organisation), jolla on kansallisia pelastuskoiraorganisaatioita ympäri maailmaa. Jore onkin osallistunut kokeisiin esimerkiksi Itävallassa, Virossa ja Sloveniassa. Talvella hän suoritti lumivyörypelastuskurssin Itävallassa.

Tähtäimessä MM-kilpailut

Koiran kanssa ulkomailla käynti on aina oma seikkailunsa.

– Koira matkustaa yleensä ruumassa, mutta lentoyhtiö Norwegian antaa pelastuskoirien päästä myös matkustamoon. Näihin liittyy aina oma paperirumbansa. On todella tarkkaa, minkä kokoinen ns. lentoboksin pitää olla. Yleensä koirat ovat kuitenkin aina hyvin tervetulleita koneeseen.

Pelastuskoirilla on myös MM-kilpailuja.

– Tavoitteeni on päästä tänä vuonna MM-kisoihin jäljellä ja ensi keväänä MM-kisoihin lumivyörypelastuksessa. Molemmat kilpailut järjestetään Itävallassa. Vanhemman koiran kanssa aktiivinen kilpailu-ura loppui loukkaantumiseen, kun se loukkasi etujalkansa. Yedin terveys ei enää kestä fyysisesti rasittavaa suojelutreeniä, joten se on nykyään vain hälytysvalmiudessa oleva pelastuskoira.

→ Satu Jore on valmistunut poliisiksi vuonna 2008 ja ollut töissä myös ratsupoliisissa. Lisäksi hän on Helsingin alue-toimikunnan puheenjohtaja.

↓ 3-vuotiaalla Pedolla (vas.) on edessä MM-kilpailut Itävallassa syksyllä. Vierellä 10-vuotias Yedi.

Kilpaileminen vaatii myös rahaa. Jore kustantaa käytännössä kaiken omasta pussistaan. Koiranruokaan hänellä on sponsori, mutta rahallista tukea hän ei saa.

– IRO maksaa meidän yhdistyksellemme sponsorirahaa, jos koira saa kokeesta tuloksen. Silloin meidän yhdistyksemme voi maksaa takaisin esimerkiksi osallistumismaksun, joka on yleensä alle 50 euroa. Kisoihin ja koulutuksiin liittyvät lennot ja majoitukset maksan itse.

Pelastuskoirana toimiminen edellyttää viranomaistarkastuksia, jotta koira voi käyttää oikeasti kadonneen etsinnässä viranomaisten apuna. Yedi on tarkastettu ja se on myös hyväksytty meri- ja järvipelastuksessa aluksesta tapahtuvaan ilmavainuiseen etsintään. Käytännössä se tarkoittaa, että koira on veneen keulassa ja haistelee esimerkiksi pienten saarten ympäröiviä tuulen alapuolelta. Koira toimii myös pimeällä. Se ei tarvitse toimiakseen valoa, pelkkä äärettömän hyvä hajuaisti riittää.

– Kun se haistaa ihmisen, koira ilmaisee sen. Tällaisia tehtäviä on kuitenkin ainakin toistaiseksi harvoin. Yhteistyötä on lähinnä meri- ja järvipelastusseurojen kanssa, Jore toteaa ja jatkaa, että lisäksi Yedi on valmiudessa StadiPETOssa, joka on Helsingin Pelastuslaitoksen alainen rauniokoirahälytysryhmä USAR-tehtäviin (Urban Search and Rescue).

– Tässä harrastuksessa en tule koskaan valmiiksi. Vain mielikuvitus on kehittymisen rajana. Esimerkiksi pelastustehävällä rakennuksen ilmavirrat voivat liikuttaa ilmaa niin, että koira ei huomaa parin metrin päässä olevaa ihmistä. Metsässä haju liikkuu omalla tavallaan ja syntyy myös hajutyhjiöitä, jos maastossa on korkeuseroja. On mielenkiintoista nähdä, miten koira ratkaisee ongelmia hajuaistillaan. Opin aina uutta niin koirista kuin itsestäni. ☀

Lähde: 1) ja 2) palveluskoiraliitto.fi

KAADU VÄHÄN KOMIAMMAT SAAPPAAT JALASSA.

Liian harva varautuu viimeisiin askeliinsa. Me Kalevassa haluamme kannustaa ajattelemaan pidemmälle. Varautumalla kuoleman aiheuttamiin taloudellisiin haasteisiin ajoissa, saat elämäsi mielenrauhaa. Henkivakuutus ei poista surua, mutta tuo lohtua tilanteeseen, jossa sitä kipeästi kaivataan. Huolehdi rakkaistasi vielä kuolemasi jälkeen hankkimalla pysyvästi edullinen henkivakuutus jäsenetuhintaan.

KALMENTAJA

[KALEVAVAKUUTUS.FI](https://www.kalevavakuutus.fi)

Kalevan asiamiehenä toimii If Vahinkovakuutus Oyj, Suomen sivuliike. If hoitaa Kalevan myöntämien Primus-vakuutuksiin liittyvän asiakas- ja korvauspalvelun.

Hyppy jäsenen työpäivään 1950-luvulla

Täällä se vihdoinkin on! Satavuotta täyttävä etujärjestö SPJL, jonka taipaletta kuvaavan teoksen olemme saaneet **Jukka Kekkonen** kanssa kirjoittaa. Historiikirja julkaistaan tämän vuoden lokakuussa, joten iso urakka osaltamme on takana. Oma kirjoittamistani ohjasi eniten ajatus jäsenistön kiinnostuksen kohteista. Historiantutkijan painajainen on nimittäin se, ettei kukaan lue tai noteeraa julkaistuja tutkimuksia. Silloinhan sitä ei tavallaan ole olemassakaan. Kaikki työ valuisi hukkaan.

Tämä kauhistuttava ajatus takaraivossani yritin sommitella kokonaisuuksia, jotka aidosti innostaisivat rivijäseniä. Lähtökohtani kirjassa onkin kertoa, millaista liiton jäsenen arki haasteineen ja iloineen on ollut eri aikoina viimeiset sata vuotta. Tämän selvittäminen onnistui parhaiten liiton ja jäsenen välisestä kontaktipinnasta eli jäsenjulkaisujen sivuilta. Mitä jäsenet ovat halunneet liitolta ja mitä vastaavasti liitto on halunnut viestittää jäsenen suuntaan? Tästäpä avautuikin varsin yllättäviä näköaloja!

Olen kirjoittanut muutamia kansalaisjärjestöjen historioita erilaisista teemoista, mutta oikeushallinnon, Häätäkeskuslaitoksen ja poliisin etujärjestö SPJL poikkeaa näistä kaikista. Nopeasti ymmärsin kirjoittavani rivijäsenten historian ohella suomalaisen kansalaisyhteiskunnan historiaa. Jäsenistöhan on koko ajan liikkeellä siellä missä tapahtuu. Työtehtävät ovat kuvastaneet jopa kriisien historiaa. Milloin on ollut oma henki uhattuna tai milloin on täytynt pelastaa kansalaisten elämää. SPJL on turvannut jäsenen mahdollisuuksia turvata kaikkien suomalaisten arkea. Tehtävä ei todellakaan ole ollut heppoinen tai helppo.

Tätä vasten ajatukseni kirjoittaa rivijäsenen historiaa on ollut kutkuttavaa. Päätin ottaa tavoitteeksi sen, että lukija voisi eläytyä siihen millaista, olisi ollut tehdä nykyistä työtä vaikkapa 1930-luvulla, 1950-luvulla tai 1970-luvulla. Historia voi parhaimmillaan olla elämyksellistä aikamatkailua omassa nojatuolissa. Jos tänään 2020-luvulla tuntuu joskus mahdottomalta jaksaa töissä, niin ei se ole ollut helppoa aikaisemminkaan – ei oikeastaan koskaan. Tai ei ainakaan kovin pitkää aikaa. Historiaa, jossa kaikki olisi mallikkaasti onnistunut, on äärimmäisen tylsää lukea. Se että ei tapahtuisi mitään mullistavaa, tarkoittaisi vähemmän kokemuksia ja arkea ilman voittoja. Ketään ei vain kiinnosta tasaisen tylsä historia.

Suosikkivuosikymmeneni jäsenen silmin on 1950-luku. Kirkkaimmat muistot vuosikymmenestä ovat jo haalistuneet mielissä, joten aikakautta on suurempi lupa tulkita. Tuolloin tapahtui isoja murroksia, kun sodan menetyksistä ja tuhoista pääasiassa oli selvitty. Rivijäsenet maalla ja kaupungeissa työskentelivät perusasioiden äärellä. Milloin oli selvitettävä auton peltikolarin syyllisiä tai harjoiteltava 1952 olympialaisten järjestyksenvalvontaa. Ruuhkainen maailma kiireineen oli vasta edessäpäin. Nuoriso-ongelmat, huumeet tai kansainvälinen järjestäytynt rikollisuus kuuluivat tulevaisuuteen. 1950-luvulla suomalaisten ongelmat olivat yhteisiä ja perheet söivät samalaista aamupalaa. Arki oli vielä hetken aikaa ennustettavissa ja hallittavissa. Tänään se ei ole ollut sitä enää pitkään aikaan.

Tervetuloa siis vierailulle rivijäsenen työpäivään historiikirjamme sivuilla!

*Katja Tikka
OTT, FM, Tutkija*

Suomen Poliisijärjestöjen Liitto SPJL täyttää tänä vuonna pyöreitä. 100-vuotisen historian paketoivat lukijaystävälliseen muotoon Jukka Kekkonen ja Katja Tikka. SPJL100-palstalla Kekkonen ja Tikka nostavat esiin historiallisesti kiinnostavia aiheita.

Poliisityö alkoi kehittyä Suomessa 1800-luvun alussa

Nykyisen kaltainen poliisityö syntyi Euroopassa 1800-luvulla. Erilaisia lainvalvoja on Suomessa ollut kuitenkin paljon pidempään; he olivat sotilaita, santarmeja, vouteja, lautamiehiä ja nimismiehiä.¹

TEKSTI

Tuula Vuolle-Selki

KUVAT

Museovirasto

Suomen poliisilaitosten historia alkaa vuodesta 1811, jolloin kenraalikuvernööri **Steinheil** vaati poliisilaitoksen perustamista Turkuun, jonne laitos lopulta perustettiin 1816. Kymmenen vuotta myöhemmin poliisilaitos perustettiin Helsinkiin ja sen jälkeen Viipuriin vuonna 1836, Tampereelle vuonna 1891 ja Poriin vuonna 1899. Vuosina 1902–1916 poliisilaitoksia oli 13 kaupungissa; autonomian ajan lopussa täydellisiä poliisilaitoksia oli yhteensä kahdeksantoista. Aluksi poliisilaitoksia kutsuttiin poliisikamareiksi; kaupungeissa poliisitoimesta vastasi maistraatti.

Ennen 1700-luvun puoliväliä ei ole löydettävissä tapausta, jossa poliisilla tarkoitettaisiin tietyn henkilökunnan omaavaa hallintoelintä. Ennen 1800-luvun loppua vallesmannit eivät kuitenkaan olleet lakia lukeneita virkamiehiä. He olivat talolisten ja torppareiden poikia.² 1800-luvun lopulla Suomen poliisitoiminta alkoi ammattimaistua. Valtion poliisikoulu perustettiin 1918.³

☞ 1800-luvun lopulla Suomen poliisitoiminta alkoi ammattimaistua.

Itsenäistymisen myötä päälliköinä kaupungeissa toimi poliisimestari. Kaupungeissa, joissa täydellistä poliisilaitosta ei ollut, päällikkönä oli poliisikomisario. Poliisitoimiasetus 1925 soi paikallisille poliisilaitoksille sen, mitä olosuhteet vaativat.

Merkittävämmät muutokset poliisitoimen järjestelyihin tapahtuivat toisen maailmansodan jälkeen. Tällöin alettiin perustaa uusia poliisikamareja ja maistraatteja uusiin kaupunkeihin, joita oli perustettu vuoden 1959 jälkeen. Vuoden 1966 poliisilaki säati, että kaupungit kuuluivat nimismiespiiriin, eivätkä ne olleet velvollisia osallistumaan poliisilaitoksen menoihin. Vuonna 1977 poistettiin velvoite osallistumisesta poliisilaitoksen menoihin myös vanhoilta kaupungeilta. Vanha järjestelmä lakkasi kokonaan vuonna 1996. Kihlakuntaudistuksen aikana poliisihallinto järjesteltiin uudelleen, mikä tarkoitti vanhanmuotoisten nimismiespiirien ja poliisilaitosten lakkauttamista.⁴

Järjestyksenpidossa ennakointioli tärkeää

Poliisin käsite syntyi Euroopassa 1800-luvulla. Ennen 1800-luvun loppua vallesmannit olivat jotakuinkin sitä, mitä maaseudun konstaapelit ovat myöhemmin edustaneet. Konstaapelin ja vallesmannin tehtävät rinnastuivat keskenään siten, että kummankin paikka jäi niveleksi kansan ja esivallan väliin. Po-

← Rikostutkija ja poliisi tutkivat Siuntiossa tapahtunutta maanviljelijän vaimon murhaa vuonna 1934. (Valokuvaaja Aarne Pietinen, Museovirasto)

liisimiehellä onkin ollut kaksoistehtävä ollessaan sekä yhteisön jäsen että sen kurinpitäjä. Etenkin nimismiesten toimenkuva oli 1800-luvulla varsin monipuolinen.⁵

Irtolaisuusasiat veivät 1830-luvulla poliisin työajasta peräti neljäsosan. Poliiseja työllistivät myös alkoholirikosten valvonta. Virallisen kontrolloinnin perustana olivat alkoholia koskevat lait ja asetukset: juopumusasetus vuodelta 1733 ja 1829, paloviina-asetus vuodelta 1866 sekä myyntiä ja anniskelua koskeva asetus vuodelta 1892.

Alkoholirikosten valvojina toimivat sekä poliisit että nimismiehet. Nimismiehelle valvonta ja järjestyksenpito siirtyi vuonna 1814 annetussa ohjesäännössä. Tärkeää oli ennaltoiva ja ehkäisevä rikosten torjuminen, ja sen vuoksi myös viinan salapolttamisen kontrollointi. Sitä kautta pystyttiin myös ehkäisemään juopumista. Nimismiehen tehtävänä oli kierrellä ja tarkkailla piirissään, ja yleisin syy joutua syytetyksi oikeuteen, olikin nimismiehen suorittama tarkastusmatka.

Vaikka poliisin työ oli kunniatehtävä, huonon palkkauksen vuoksi he joutuivat tekemään muitakin töitä. Jo 1600-luvulla poliisin pieni palkka johti sivutoimien yleistymiseen.⁶

Muun muassa vuonna 1896 nimismies O. J. Malm toimi Porissa sivutoimisesti karttapaperien myyjänä ja kaupungin makasiinien hoitajana.⁷ Oikeudellisissa asioissa nimismiehet olivat esimerkiksi testamenttien tarkastajia.⁸ Nimismiehet vahvistivat myös susien ja karhujen ampumistapauksia.⁹

↑ Viipurin poliisimestari, majuri Oscar Ahnger perheineen. (Kuva: Museovirasto)

Ensimmäinen poliisikoira Suomessa oli nimeltään Hektor von der Volmeburg, joka tuotiin Suomeen Saksasta kolmen muun poliisikoiran kanssa vuonna 1909. Puhelimet tulivat poliisilaitoksilla käyttöön 1800-luvun lopulla. Tämä kaikki luonnollisesti helpotti poliisitoimen arkea.¹⁰ 🟡

→ Tamperelaisia poliiseja. Mais-traatti palkkasi Tampereelle ensimmäiset kaksi poliisia nälkävuosien kynnyksellä vuonna 1866. Vuonna 1873 luku lisääntyi neljään ja 1877 yhdeksään. Kuvassa oleva Finlaysonin konstaapeli palkattiin poliisiksi Tampereelle vuonna 1882. (Kuva: Museokeskus Vapriikki)

LÄHTEET:

- 1) mikkoporvali.fi, 2023
- 2) Hietaniemi Lain vartiassa. Poliisi Suomen politiikassa 1917–1948. Historiallisia Tutkimuksia 166. SHS. Helsinki 1992, 11
- 3) Jansson 2018, 32 Lahjomattoman vakaan, kykenevä ja valistunut. Poliisikoulutuksen vaiheet pystymetsästä korkeakouluun. Teoksessa Muodollisesti pätevä? Poliisikoulutus Suomessa. Poliisiammattikorkeakoulu. 2018, 20–289; <http://wiki.narc.fi/portti/index.php/Poliisilaitokset>
- 4) mikkoporvali.fi, 2023
- 5) mikkoporvali.fi, 2023; Nikka ”Päihdyttävien juomien valmistamisesta ja käyttämisestä”. Alkoholirikokset ja niiden kontrollointi Mikkelin seudulla 1895–1905. Suomen historian pro gradu -tutkielma. Historian ja etnologian laitos, 2017, 27–29
- 6) mikkoporvali.fi, 2023
- 7) Porin kaupungin kunnallisosite- ja ilmoituskalenteri 1896, 25, 28
- 8) Finlands allmänna tidning 16.1.1892, 4
- 9) Vasabladet 20.11.1889, 4
- 10) Poliisimuseo.fi/esineet

80 VUOTTA

Pekka Juhani Ruutinen
s. 21.4.1943 Suojärvi
80-vuotisjuhlat Hyvinkäällä

SURUVIESTI

**Carl-Gustaf Johannes
Åminne**
s. 31.7.1945 Kruunupyy
k. 30.4.2023 Kruunupyy

Muistamiset-palstalla julkaistaan kuvia merkkipäivistä, eläköitymisestä, häistä, lapsen syntymästä tai kollegan poismenosta. Tapahtumasta saisi olla kulunut korkeintaan kuusi kuukautta.

facebook.com/SPJL.PO

twitter.com/SPJL_PO

instagram.com/spjl_po

linkedin.com/company/spjlry

Varaa ilmoituspaikkasi P&O:ssa!

Mainos ja Markkinointi

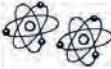

Olli-Pekka Duk,

p. 050 378 3932,

ollipekka.duk@gmail.com

Poliisin Tuki ry tukee virkatehtävissä vaikeasti vammautuneiden poliisien kuntoutusta ja virkatehtävissä menehtyneen poliisin omaisia. Ostamalla yhdistyksen kannatustuotteita tuet yhdistyksen toimintaa. Lue lisää Poliisintuki.fi

	suolta- mista	matala- äänisiä	esimies	kokonais- tulot	lorata	siirret- täviä	sappi voi	lehti- nainen	Uimaranta	ton- keli	sankareilta järjestö					
kaa- pu				juus- toa			horna									
						yh- tään				- amme						
				sa- massa puussa			kotit									
teloit- taa										- kieli						
irti- otet- tavia				kamp- pailu				su- kua		lusit- tavia						
puntti voi						nyt- kin			vuoksi							
						latautuvat lomalla		syö- vyttää hyök- käys								
						TAINA sikin sokin					tie- nata					
						→										
							kiel- to			käytäviä						
						-eläin									Samoa Ukraina	
						väkival- taistua						----	JAZZ	ampuu nuolia paikka		
→										↩						
maalin- poisto- väline	huo- koinen	Vainion nimisiä			joskus kintuissa											
katsas- tetta- via				ras- vaa				2x poistaa tulppa								
ojan jälkeen						häi- jyjä				Kiinan naa- puri	kai- kille sama					
Asikai- nen								tuomio- virka-								
kysy- jälle						laki-										
huo- noja läppiä				avau- tuvia												
ääniä						ran- naton										

Ristikon ratkaisu löytyy osoitteesta Spjl.fi/ristikonratkaisut

© Ritva Yrjänhelkki & Tupu Vuorinen 2023

**Suomen
Poliisijärjestöjen
Liitto**

Jonne Rinne
puheenjohtaja
p. 050 399 8795

Mika Nygård
järjestöpäällikkö
p. 040 556 1441

Katja Almgren
visuaalisen viestinnän
asiantuntija
p. 044 582 0012

Virpi Hallikainen
talousassistentti
p. 044 720 2094

Tarja Heinonen
puheenjohtajan sihteeri
p. 040 561 0114

Minna Huhta
koulutus- ja edun-
valvontasuunnittelija
p. 045 137 3393

Rebecca Kangasmaa
tutkimus- ja viestintä-
assistentti
p. 040 356 2414

Auno Mäkinen
neuvottelupäällikkö
p. 044 906 3710

Nuppu Pelevina
erityisasiantuntija,
yhteiskunnallinen
vaikuttaminen
opintovapaalla

Anne Rakka
jäsenrekisterisihteeri
p. 050 415 2080

Rita Ridanpää
lakimies
p. 050 570 1597

Marko Rikalainen
pääluottamusmies/
poliisihallinto
p. 041 730 5340

Jesper Thurin
lakimies
p. 050 301 9254

Jaana Tynjälä
talouspäällikkö
p. 040 940 2061

Alice Utriainen
pääluottamusmies/OM
p. 050 440 8452

Sari Wiid
viestintäpäällikkö
p. 041 730 5957

Asemamiehenkatu 2,
00520 Helsinki
spjl@spjl.fi

” Muistathan ilmoittaa myös sähköpostiosoitteesi ja puhelinnumerosi liiton jäsenrekisteriin!

99 Toimivan yhteistoiminnan pitäisi tuottaa riittävän perusteltuja ratkaisuja.

Ylämäki alamäki, yhdessä kulkien

AUTOMATKAN yhteislaulutuokiosta jäi korvama-doksi Leevi and the Leavingsin Elämänmeno-kap-pale. Kipaleessa lauletaan yhdessä kulkemisesta niin ylä- kuin alamäessä: koitetaan löytää rakkaus puhtaisiin vaihdetuissa kalsareissa ja luvataan olla ottamatta pilsneriä enää ikinä. Taattua ja ihmis-läheistä Göstaa.

Mutta aikuisten oikeasti: yhdessä kulkien ylä- ja alamäet menevät ehkä helpommin, tasaisesta puhumattakaan – niin yksityis- kuin työelämäs-säkin. Valitettavasti tämän ykseyden merkityksen ymmärtää yleensä vasta sitten, kun arkeen tulee jokin häiriö tai tapahtuu jotain peruuttamatonta.

Konttorin puolella olisi enemmän kuin suota-vaa, ja varsinkin nyt hyvin todennäköisten leik-kauspäätösten edessä, että me henkilöstöinä, viras-toina, sektoreina ja hallinnonaloina olisimme mahdollisimman yksimielisiä käsiteltäessä mei-hin kohdistuvia vähennyksiä, leikkauksia ja siir-toja. Tämä olisi sitä joukkovoimaa, jonka avulla puolustaisimme asemiamme Suuria Leikkaajia tai Hävityksen Suunnittelijoita vastaan.

Tämä tietysti edellyttää mielestäni myös avoin-ta ja ennen kaikkea toimivaa yhteistoimintaa. Kenenkään ei edes tarvitse keksiä pyörää uudel-leen, vaan epä tietoisuuden hetkellä kaivetaan yhteistoimintalaki esille ja viedään vuorovaikuttei-sesti näkemyksiämme ja perusteluitamme eteen-päin siellä esitettyä listausta noudattaen.

Toimiva yhteistoiminta ei aina välttämättä tuota yhteisymmärrystä, mutta sen pitäisi tuot-

taa riittävän perusteltuja ratkaisuja niin, että eri mieltä olevatkin voivat kuitenkin elää asian kans-sa ja pysyä rintamalinjassa. Huonosti taustoitettu-jen ratkaisujen jälkeen jopa kasvonsa menettämistä pelkäävien keskuuteen jäänyttä mielensä pahoit-tamista on vaikea saada tukahdutettua. Sanelupoli-tiikka, salailu, vähättely tai yleensä ignooraaminen toimivat huonosti ja aiheuttavat turhaa hajaannus-ta. Tätä hajaannustahan vihollismielisten on hyvä käyttää hyväksi.

Ja ai että, kun toimivaan ja innostavaan yhteis-toimintaan saadaan yhdistettyä aito ja hyvä johta-minen! Se ennakoiva, tavoitteellinen ja suunnitel-mallinen johtaminen, johon meillä on panostettu jo vuosien ajan huomattavasti rahaa, koulutusta, kyselyjä, raportteja ja palopuheita. Ylämäki, ala-mäki, yhdessä kulkien, HEI!

Mutta suvi on saapunut keskuuteemme. Pääste-tään aivot kesälaitumille ja annetaan työlipokkai-den tuulettua muutama viikko. Ja kaipa sitä rak-kauttakin saisi, vaikka yhden nollapilsnerin ottai-si ja hätätilassa joutuisikin kääntämään kalsarin-sa kerran ympäri.

Hyvää kesää!

Maksava jäsen

Outi "Ode" Ahonen työskentelee käräjäsiihteerinä Pirkanmaan käräjäoikeudessa ja hän on SPJL:n 2. varapuheenjohtaja.

Posti Green

Turvallisempi tulevaisuus rakennetaan Helsingin Messukeskuksessa 11.–12.10.2023

FINNSEC

finnsec.fi

Pohjoismaiden johtava
turvallisusteknologian ja
-palveluiden tapahtuma

Yhteistyössä:

2023

TURVALLISUUS

SAFETY | SECURITY | RESCUE

Vuoden tärkein
palo- ja pelastusalan
ammattitapahtuma.

turvallisuus.messukeskus.com

Yhteistyössä:

Pelastustieto

SUOMEN PALOPÄÄLYSTÖLIITTO
FINLANDS BRANDBEFÄLSFÖRBUND

Avoinna: ke 11.10. klo 9–16, (afterwork klo 16–19), to 12.10 klo 9–16

Samaan aikaan Messukeskuksessa: Kiinteistö ja Audiovisual Expo. Rekisteröidy maksutta kävijäksi!

MESSUKESKUS